

REALITATEA

ilustrații

20 PAGINI

Apare Sâmbătă

ANUL II, No. 40

20 Octombrie 1928

Dragoste într'aripată

Foto M. G. M.

Prețul 8 Lei

Cuvinte despre film

Cu prilejul unei anchete, Charlie Chaplin a fost declarat binefăcător al omenirii.

N'a fost în decretarea aceasta intenția unei glume ori aceea a unui paradox. Charlot înveselește milioane de suflete și înseninează milioane de frunți, altminteri încrunțate. Alungând o oră tristetea din suflet și scârbirea dușmăniei din ochi, marele comic săvârșește o faptă bună.

Pesie proză vieții el presară praful de aur al voioșiei, care-i face pe oameni să se simtă iarăși cu sufletul cântăc.

E cert, — și constatarea a fost făcută cu melancolie în multe rânduri, — omenirea nu mai știe să râdă. Omenirea e crispată în poziția de luptă care nu amintește splendidă alinătate a luptătorului din arenă, ci vându-lă lipsită de bravură și elegantă, a fiarelor poltrone.

Omenirea este nefericită, pentru că a uitat să privească spre cer și pentru că privirile, îi sunt prionite în pământ. Și e nefericită pentru că nu mai râde. Râsul e o baie din care sufletul ese mai curat, mai ușor, mai senin. Sufletul contemporan e învâluit în zgură. Prin carapacea care l'a împietrit nu mai poate răzbate sufletul adevărat, reconfortant, al vieții.

De aceea, o pagină care comunică veselie, o lucrare de teatru, un film și un desen care descrețesc fruntea, care provoacă spontan hohotul râsului, sunt tot atâtea fapte bune, iar autorii și interpretii lor sunt binefăcători, cu drept la obștească recunoștință.

În adunarea pe care marii industriași ai filmului, au ținut-o de curând la New-York, reprezentantul unei case americane, a propus o motiune a cărei însemnătate nu a fost în deajuns relevantă. Și totuși gândul care a prezidat la redactarea ei, a urmărit o țintă laudabilă, după cum aprobarea hotărârii de către adunare, dovedește o concepție superioară, în ce privește rolul pe care filmul urmează să-l aibe de astăzi înainte.

Împutarea cea mai frecvent făcută cinematografului, pe deplin întemeiată, era că el constituie o primejdie gravă pentru tineretul care, urmărind perindarea unui film de aventuri, pe pânză, retine latura de senzațional a dramei.

Luptele cu bandiții, crimele în care otrava, pumnalul, revolverul și dinamita erau mânuite de gentilomi cu mască, toate acele înșiriri de întâmplări care fac să se zburlească părul pe cap, nu erau și nu sunt indicate ca hrană sufletească pentru tineret și nici pentru spectatorul matur.

Mai mult: filmele acestea s'au dovedit profund vădămtoare, și nu rare ori împrejurările în care s'a comis o crimă sau un

furt, erau întru totul identice situațiilor dintr'un film, cu nobili scelerați.

Dar iată, în rezumat, cuprinsul motiunii rotată de cinematografiștii americani: să fie suprimate din film, scenele cu furturi, cu spargerii, cu atentate, scenele cu etalări de trupuri goale, cu traficuri de stupefiante, cu incendieri, fraude, contrabande, scenele prin care s'ar aduce ofense oricărei națiuni și oricărei credințe.

Semnificativ, — nu?

Industriașii cinematografului, au luat o hotărâre bună, au îndeplinit mai mult decât un act frumos: o faptă bună. Și o faptă inteligentă. Pentru că astfel dau celei de-a șaptea artă, o justificare morală, ferind-o în același timp de o gravă împutare, de multe ori și cu temei adusă.

ION PAS

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

SA deschis Prlamentul, cu obșnuitul ceremonial. La ordinea zilei câteva alegeri parțiale, cu incriminări dintr'o tabără și cealaltă. La ordinea zilei, răfuelele provocate de chestiunea fraudelor petrolifere. La ordinea zilei, foamea din Basarabia. La ordinea zilei, împrumutul...

Și mai sunt pe tapet câteva chestiuni.

E cert însă, că hotărârile luminate și autorizate nu pot decurge, decât dintr'o armonioasă colaborare a forțelor, care compun Parlamentul.

Deaceea se impune, mai mult decât oricând, normalizarea raporturilor dintre taberele politice și concentrarea tuturor energiilor, în direcția consolidării țării.

A IMPRESIONAT nenorocirea dela Praga, unde un palat în construcție, s'a prăbușit, omorând sub dărâmaturi vreo patruzeci de muncitori.

Cauza?

Materialul întrebuițat de antreprenori, a fost de calitate proastă.

Se impune să tragem învățăminte, din nenorocirile altora. Căci se construiește pe o scară întinsă și la noi.

Sunt autoritățile noastre în gardă, asupra condițiilor în care este ridicat un imobil?

Prezintă aceste condițiuni chezașia solidității?

Dealtminteri, cu câțiva ani în urmă, s'a întâmplat și în București o nenorocire: prăbușirea Palatului Băncii de Scot.

Nenorocirea aceasta și cele întâmplate acum la Praga sunt de natură să deschidă ochii forurilor în drept.

IN numărul trecut al revistei noastre, în acest loc, am semnalat tragica situație din Basarabia. Foamea a întins aripi îndoliate asupra încercatei provincii. Foamea anemiează, dezasperează.

Oficialitatea s'a sesizat și ea și, într'un recent consiliu de miniștri, guvernul a hotărât alocarea unei sume de 80 milioane

lei, pentru ajutorarea populației. „Crucea Roșie” a apăsă la răndu-i, la caritatea publică.

Să nădăjduim că măsurile luate, vor alina cu un ceas mai de vreme, suferințele nefericiților muncitori ai pământului — ai pământului care, în vara aceasta, n'a rodit, n'a dat pâinea și nici măcar mămăliga de toate zilele.

AU fost urmărite cu interes și emoție fazele traversării Oceanului de către Zeppelinul german. În lupta dintre om și natură, omul suferă și înfrângerii, dar înregistrează și biruințe care constituiesc chezașia triumfului definitiv al omenirii.

A fost întâmpinat cu ovații ofiterul aviator Burduloiu, care a făcut un raid strălucit prin mai toate capitalele europene. Sunt de relevant, succesele realizate în ultimul timp de aviația română, ale cărei elemente au dovedit o pricepere și un curaj, care au stârnit admirația cercurilor streine.

AM pomenit de ravagiile foamei în Basarabia. Foamea face ravagii și în Rusia. Spectrul ei, întinde brate hidoase, în lungul și în latul republicii Sovietice. Au avut loc scene de impresionantă durere reținută și de rebeliune.

Căci foamea e, — se știe, — un sfetnic subersiv.

CONTINUA discuțiile în jurul furtului de documente din arhiva ministerului de externe francez. Documentele, priveau acordul naval secret, franco-englez, — iar furtul a fost săvârșit de ziaristul american Horan, — reprezentantul unui trust de ziare conduse de ziaristul Hearst, ale cărui legături cu Germania, în timpul războiului, au fost dovedite cu prisosință.

AVIAȚIA ROMÂNĂ: Inapoierea din „rai dul Varșovia”.

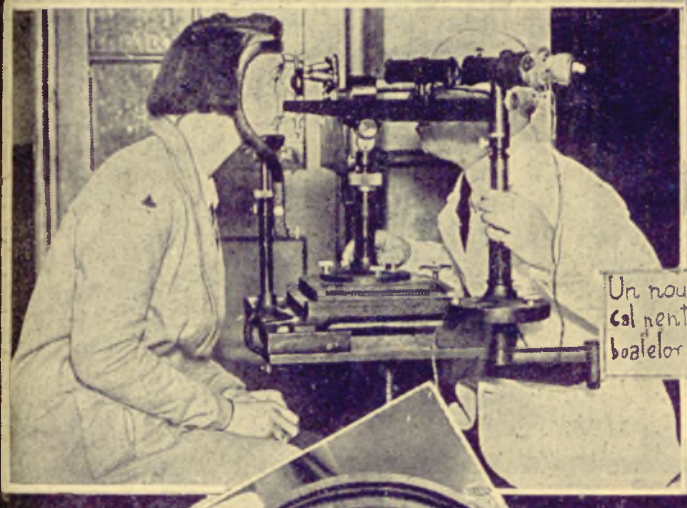
Fotografia noastră reprezintă o mică părțică, din dezastrul cauzat de recentul ciclon, în Florida (America).

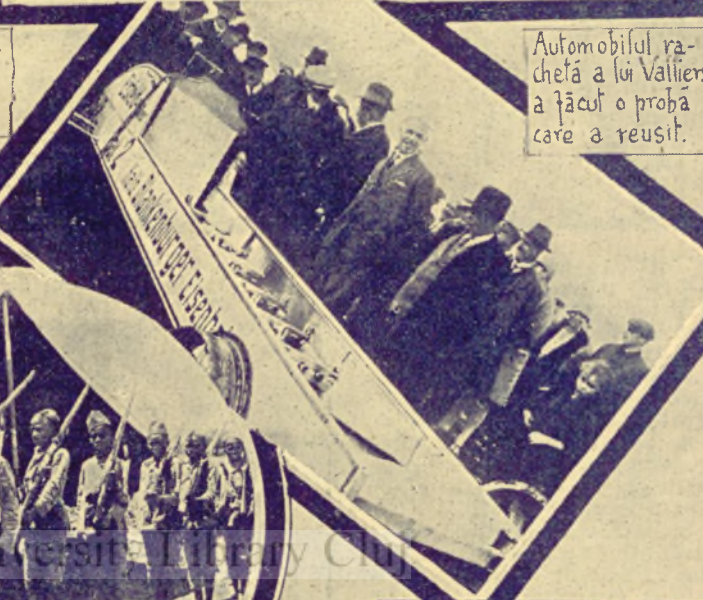
Oameni fapte și idei

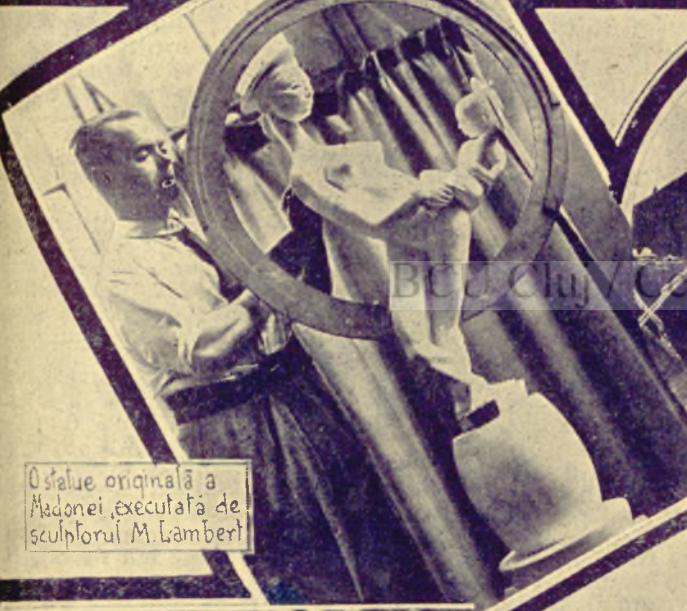
Două surori, d-tele Wandervell, care fac ocolul lumii în mașină. Au străbătut până acum 22 țări.

Un nou instrument medical pentru diagnosticarea boalelor de ochi.

Automobilul racheta a lui Valliers a făcut o probă care a reușit.

O statuie originală a Madonei, executată de sculptorul M. Lambert.

Tinerii recruiți din Kenia (Africa) la exerciții.

Printul Tchitchibou, fratele mostenitorului tronului japonez s-a căsătorit cu fiica ambasadorului japonez din Londra.

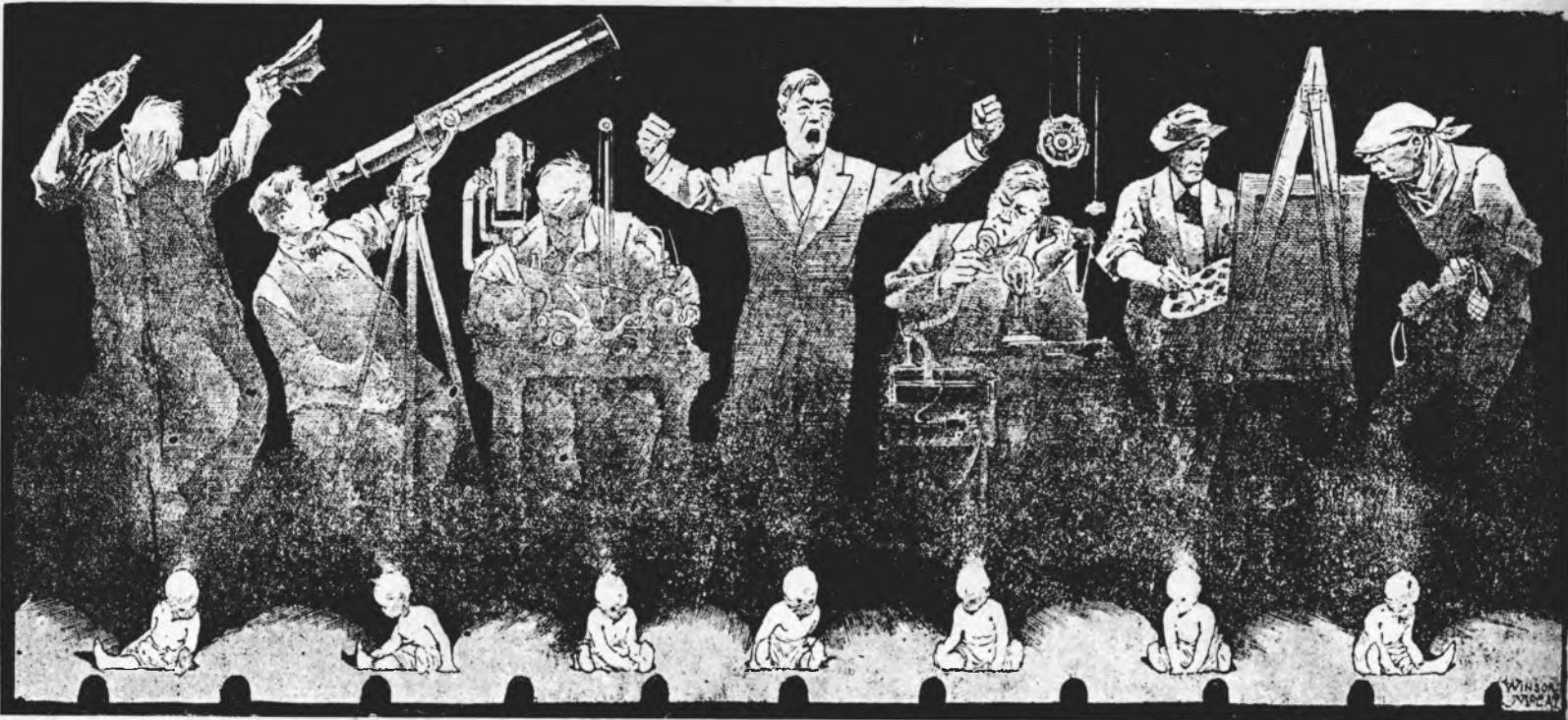
Marele scriitor și spiritist Conan Doyle la masa sa de scris.

Satsouko, soția principei lui japonez, Tchichibou.

Norocul, destinul, sau ce ?

Milioane de mame își privesc copilașii cu nădejdea și încrederea că aceste mici ființe vor crește și deveni oameni, de pe urma cărora vor avea numai satisfacții și bucurii.

Și acești copii, negri, albi, galbeni, pe cari îi vedeți prezentați în desen, seamănă foarte bine între ei.

Pe întreaga suprafață a pământului se găsesc aproape două miliarde de oameni. Jumătate din copii mor înainte de a începe să facă primii pași. Populația va întrece totuși curând două miliarde și va atinge chiar trei. Știința se luptă cu moartea, prelungeste viețile debile.

În fiecare minut din zi, vin pe lume noi regimente de copii, și 'n fiecare clipă ființe omenești în vârstă dela un ceas la o sută de ani, pornesc spre meleagurile necunoscute ale morții.

Și asta, după cum arată filozofii, va dura încă sute de milioane de ani.

Toți copiii, când se nasc, sunt frumoși și mamele au pentru dânsii o negrăită dragoste. Ce face oare, ca mai târziu, în viața adultă, să fie diferențiați atât de mult?

Privind desenul de mai sus, este foarte greu să ne convingem că nu există absolut nimic, care ar fi în stare să abată pe oameni dela greșile căi spre care au alunecat dela tragicele lor destinuri.

Ce viață, ce soartă ne-a fost hărăzită sau impusă, înainte de a fi sosit pe lume? Ce pedeapsă sau recompensă ne așteaptă când vom părăsi această lume? Nu știm și nu înțelegem nimic. Toate acestea sunt lăsate pe seama religiei. Dânsa le hotărăște.

Dar simbolul înfățișat în desen este totuși o problemă a noastră, a omenirii.

E problema guvernului, a școlii, a patriotismului și, mai presus de toate problema părinților.

Studii științifice asupra eredității au ajuns la concluzia că un copil e ceea ce părinții fac dintr'însul.

Copiii moștenesc dela părinți, jumătate din personalitatea morală și fizică a acestora. Moștenesc și un sfert din aceea a bunicii lor. Iar tot drumul înapoi, în cantitate descrescând, moștenesc elemente dela ascendenta, până la epoca de piatră.

Marea răspundere o poartă însă tata și mama.

După aceștia vine școala. Și apoi guvernul, care îngăduie să se găsească locuri rele, unde copiii, lipsiți de lumina soarelui și aerul curat, trăesc înconjurați de viciu, în murdăria mahalelor, pe străzi, în mijlocul primejdiei circulației, nehrăniți și ofiliți din cauza sărăciei în care li se află părinții.

Dece se aseamănă atât de bine copilașii între ei și apoi devin oameni atât de feluriti?

Dece omul care se naște într'un umil hordei, poate ajunge stăpânul unui strălucitor palat, pe când altul, pornit dintr'o casă boerească, poate nimeri la închisoare?

Dece un copil care vine pe lume în „condițiunile cele mai norocoase”, se pierde în neștire, pe când altul sosit cât se poate de urgisit atinge culmile situațiilor sociale? În copil vedem un punct de întrebare, o problemă pentru deslegare, o incertitudine. Dece?

Cluj Central University Library Cluj

E greu pentru o mamă să lupte împotriva unor asemenea condițiuni, milioane de mame sunt totuși angajate în această crâncenă luptă.

Influența cea mai de seamă care de'erminează calea unui om în lume este EREDITATEA. Dintr'o mină de fier se scoate fier, d'nt'una de aur se scoate aur. Oricât am ciocăni nu vom reuși să facem aur din fier și nici fier din aur.

Așa și cu ființele omenești. Lăsând la o parte minunile, niciun copil nu poate întrece cu mult nivelul intelectual al tatălui sau mamei sale. Ereditatea e aceea care ne limitează.

Din generație în generație se fac progrese. Dacă n'ar fi fost așa, rasa noastră s'ar fi găsit în starea în care se găsea acum 500.000 ani, trăind în bârlog, vânând animale sălbaticie omorând și mâncând pe semenii lor.

Ce a cauzat oare continua îmbunătățire? Ce a schimbat oare pe oamenii cari a'er-gau odinioară sălbatici prin munți, în indivizi culți de tipul unui Titulescu?

Totul se datorește, în primul rând mamei lor. Proteguind copiii, insufându-le blândețe, ele au reușit să schimbe canibalii în oameni civilizați.

Ele au cultivat câmpiile săbatice, au stabilit căminuri permanente pentru a-și adăposti copiii și aceasta a schimbat rasa noastră, din niște hoarde nomade, în comunități civile. Oamenii s'au schimbat mulțumită mamei lor, în timpul unui milion de ani de progrese omenești.

Dar decăzburile mari există totuși, așa cum le vedem în desenul de mai sus.

Un copil trăește ca să cins'iască pe tatăl și mama sa, iar altul trăește ca să amărăscă viața mamei sale în așa fel ca rușinea și durerea s'o ducă la mormânt.

Dece? Primul răspuns este: ereditatea e de vină; în al doilea rând de vină e împrejurarea, în care se cuprinde și educația.

Oamenii nu sunt bețivi, murdari, necinstiți pentru că vor să fie. Se îmbată pentru că se află în mizerie și caută astfel să uite de dânsa.

Sunt bețivi și necinstiți — amândouă im-

preună — din pricină că sunt descurajați, și nu știu dacă viața mai are vreo valoare.

Există bețivi nefericiți, cari moștenesc o tendință fizică și morala spre viciul acesta.

Există uni oameni cari moștenesc, într'o minte dezechilibrată, o tendință spre acțiuni criminale.

Dar nu există moștenire dintre acestea, care să nu poată fi îndreptată, sau redusă la neputință, prin mediu bun, prin învățatură aleasă,

prin tratament dragostos și eliberare din ghiarele sărăciei.

Mașinile au înlăturat sclavia, făcând-o lără de folos. Grecii vechi credeau că acest lucru nu va fi niciodată cu putință. Unii — după a lor credință — trebuiau să fie sclavi, ca să ușureze viața celor înțelepți.

O singură mașină de astăzi produce tot atât cât 10000 de oameni altădată.

O singură locomotivă duce o încărcătură pe care o duceau odinioară zece mii de cai.

O singură idee transpusă în acțiune într'o industrie, poate fi de milioane de ori mai de preț decât opintrea unei țări întregi.

Nimic nu îndreptățește existența sărăciei. Când, într'o bună zi — și asta va trebui să se întâmple — emulația va înlocui invidia, oamenii vor fi mai preocupați cu distrugerea sărăciei decât de gândul de a se îmbogați ei însăși.

Am lăsat cu mult în urmă acele zile când oamenii se desfătau spânzurându-se.

A trecut vremea când oamenii se urau între dânsii.

Înlăturați sărăcia înlocuind-o cu educația sufletească și voți scăpa de crime, prin înlăturarea elementului care conduce la aceasta.

Industria și știința, înfrățite, vor dobori domnia sărăciei care a ținut în ghiară, de un milion de ani, această rasă omenească.

Mă se va obiecta că ființele omenești n'ar fi destul de coapte pentru ca sărăcia să dispară; cum că unii n'ar lucra fără stimularea și biciuirea sărăciei, care-i mână.

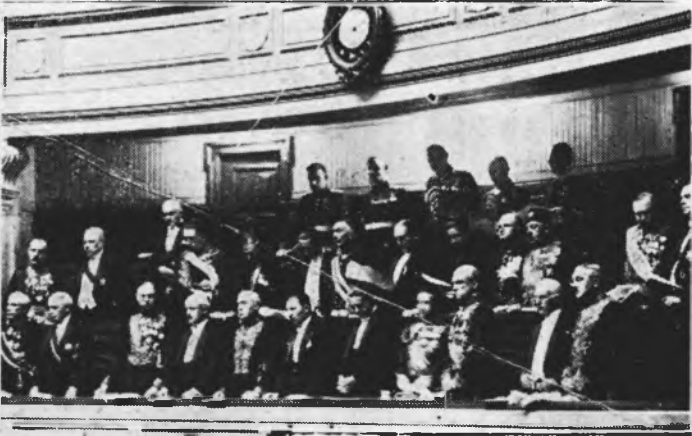
E oarecărui adevăr în aceste obiceiuri. Nimeni nu se face deodată.

Dar tot atât de adevărat este și faptul că oamenii se cristalizează în măsura în care se îmbunătățesc condițiile.

Veți admite că bețivul din desenul nostru ar fi putut să fie salvat prin îngrijire, bunăvoință și învățatură.

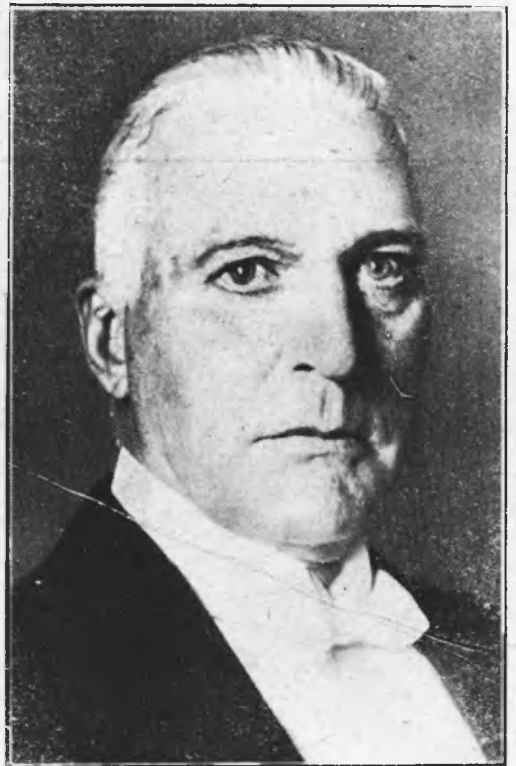
Dați fiecărui om posibilitatea, dați fiecărui copil prilejul, razele soarelui, aer curat, alimentație bună, educație și o pildă bună.

Atunci fiecare mamă va ști, când vine un copil pe lume, că acesta va deveni un bărbat bun sau o femeie bună. (N. L. R.)

Deschiderea Parlamentului

Luni 15 Octombrie 1928, a avut loc cu o deosebită solemnitate, deschiderea Parlamentului. Fotografiiile noastre au fost luate în incinta Adunării Deputaților și reprezintă (la stânga) cetirea Mesagiului Regal, de către A. S. R. Principele-Regent Nicolae și loja diplomatică (sus).

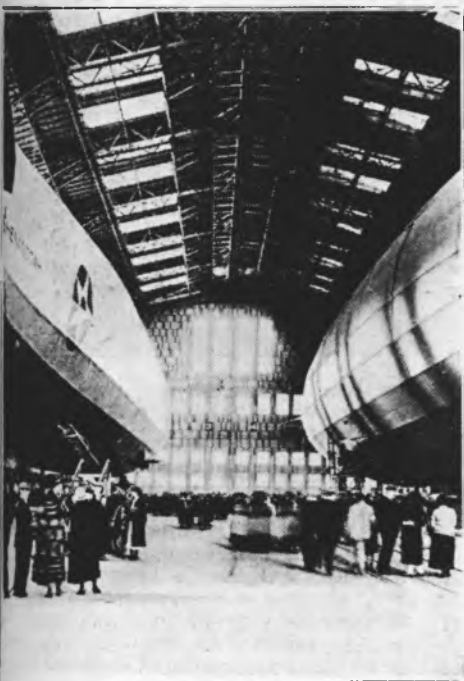
D. Wilson, noul ministru al Americii la București.

Dela manevra militară cu gaze.

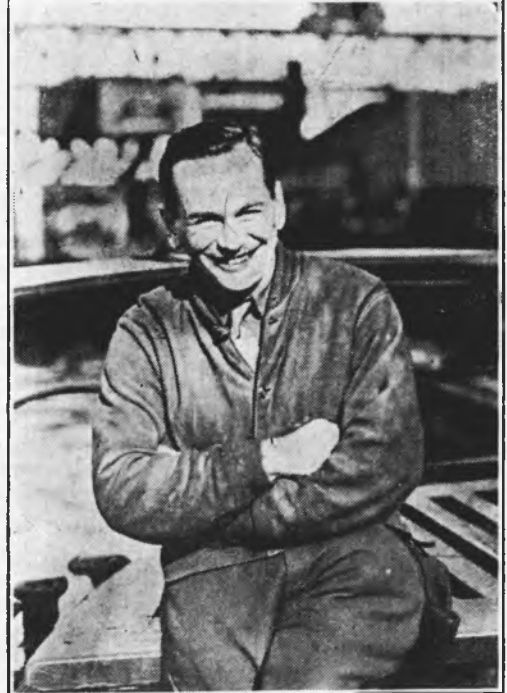
Duminică 14 Octombrie 1928, a avut loc la cimitirul Bellu, parastasul pentru odihna de veci, a neuitatului Corneliu Botez. Au luat parte la această ceremonie, toate figurile marcante, din magistratură, barou și politică.

Hangarul din Lakehurst, unde va fi adăpostit dirijabilul „Graf Zeppelin”, în timpul rămânerei în America. Cele două dirijabile, care figurează în clișeuul nostru, („Los Angeles” și „Shenandoah”) au fost evacuate din hangar.

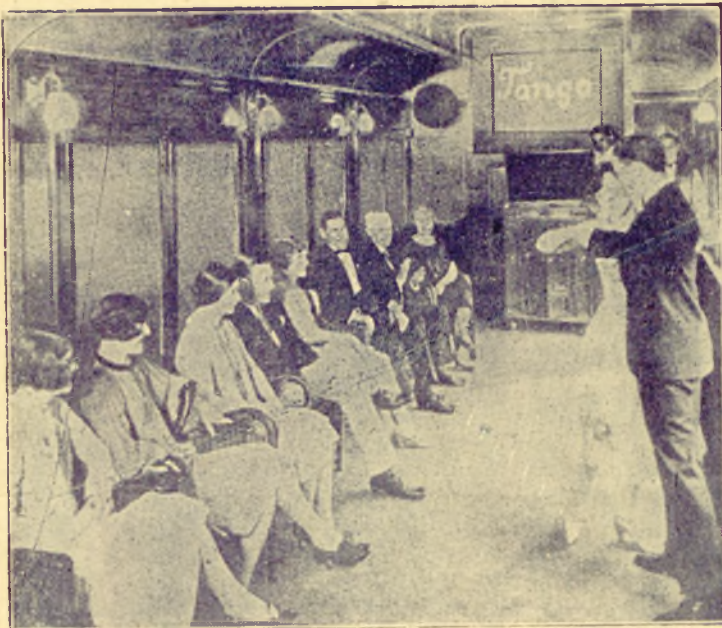
„Cel mai mic dirijabil din lume (aparținând firmei „Goodyear”), care și-a întâmpinat frațele mai mare, dirijabilul „Graf Zeppelin” la sosirea în New-York.

Pilotul Cramer, unul din aviatorii cari au încercat trecerea Oceanului din Groenlanda în Europa și cari dispărușeră un timp, au amerizat forțat lângă Copenhaga, unde au fost primiți cu entuziasm.

Călătoriile de lux sau hotelurile pe roate

Salon de dans, într'un express englez (Londra-Edinburgh).

Cabină-restaurant, într'un tren american de lux, pe distanța New-York—Los Angeles.

HOTĂRIT lucru! Pământul a devenit mic, pentru cei obicinuiți să-și plimbe spleen-ul sau curiozitatea, între cele 4 puncte cardinale ale globului. Nimic nu se mai împotrivesc azi omului, când vrea să calce prin cele mai necunoscute regiuni. Acolo însă, unde mijloacele de locomoțiune, sunt mai accesibile, mii de turiști vin să-și completeze cunoștințele ori să se impresioneze de măreția sau ciudățeniile naturii. Sunt oameni, cari au văzut răsăritul soarelui la Nagasaki, apusul la Lisabona, aurora boreală în oceanele arctice, Piramidele și New-York-ul, au dansat la Paris și au mâncat la Capetown, au cutreerat pampasurile Argentinei și s'au plimbat printre furnalele Ruhr-ului, au colindat Pacificul, din Hawai până'n Ceylon și au mâncat portocale, din grădinile Andaluziei.

Dar pentru a întreprinde asemenea călătorii, turistul modern are nevoie de un confort special. Fie pe yacht, pachetot, în hotel, auto sau avion, confortul nu-i lipsește, căci societățile de călătorie au în vedere toate exigențele unei călătorii plăcute. Dar acolo unde confortul este pus la dis-

poziția pasagerilor, în cea mai largă măsură, sunt căile ferate internaționale.

Ca să ne facem o idee de modul perfect, în care se poate călători azi pe căile ferate, vom încerca să trecem în revistă, toate minunile de confortabilitate, pe care diferitele companii, le-au introdus în trenurile lor.

Vom începe — natural, — cu America, țara tuturor minunilor.

O călătorie într'un tren rapid de lux, de la New-York la San-Francisco, este tot ce poate fi mai delicios. Să străbați ținuturile civilizate, apoi imensele pampasuri din Far-West, munții stâncoși, cu abisele și văltoarele lor îngrozitoare și să debarci în California, paradisul pământesc, călătorind 7 zile, într'un hotel de primul rang, luxos și efin, este tot ce-și poate dori un amator de trai bun.

Căci aceste trenuri, sunt veritabile hoteluri de lux, montate pe roate solide, grație cărora, decorul e totdeauna altul.

Fiecare tren, are vagoane salon, pentru jocuri diferite, vagon cinema și sală de dans, canapele transformate apoi în paturi moi, pentru fiecare călător. Restaurant admirabil, separé-uri pentru tinerii căsătoriți, baie modernă, radio în haut-parleur sau cască, în salon sau în pat, bibliotecă și sală de gimnastică, frizer și coafor pentru domni și doamne și un serviciu ireproșabil, cu negrii și japoneze sau chineze tinere (acestea, pentru doamne care călătorească singure).

Apoi, sunt vagoane, ale căror compartimente, rivalizează cu cele mai luxoase camere, ale marilor hoteluri din metropole sau stațiuni. Lumină electrică, apă caldă, sau recela discreție în baia atașată. Compartimente speciale, rezervate pentru masă, în intimitate, apartamente complete, cu dormitor, salon și fumeur comun, sunt puse la dispoziția amatorilor cari doresc să călătorească „en famille”.

Apoi, fiecare garnitură de tren, are câte un vagon terasă, de unde turiștii pot admira, în toată voia — tolăniți în fotolii largi și moi, — perspectivele pe care le străbate trenul. Și pentru ca în nopțile fără lună sau cu cerul înnoțat, acei cari suferă de insomnie sau sunt îndrăgostiți de frumusețile naturii, să nu fie privați de această distracție, s'a instalat la fiecare vagon-terasă un reflector puternic, care luminează peisagiul.

Aceste garnituri de tren ideale, brăzdează toată întinderea Statelor Unite, cu 100 km. pe oră, — în cele mai variate direcțiuni și trenurile de lux, sunt compuse exclusiv din vagoane „Pullmann”. Dar nici rapidele obi-

cinuite, — căci în Statele Unite, nu există tren personal sau accelerat, — nu lasă nimic de dorit. Acelaș confort, pretutindeni.

La noi, în Europa, s'a încercat, după război, a se introduce mai mult confort în vagoanele de cale ferată și companiile apusene, au isbutit întru cât-va. Expressele Paris—Marseille, Paris—Bordeaux, Paris—Berlin, etc., așa numite „trains-bleus”, asigură călătorilor un confort aproape analog celor din America. Tot așa, expressele de

Salonul de frizerie

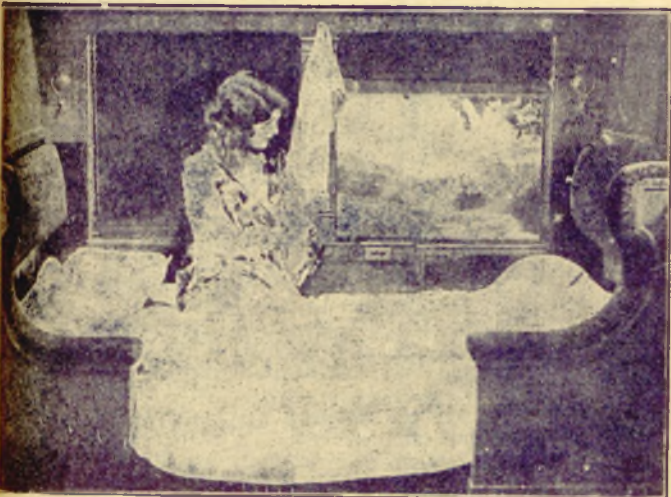
Vagonul-platformă, în timpul nopții, cu farul pentru luminarea peisagiilor.

lux. Londra-Edinburgh, Londra-Dublin, etc. Germania și Italia, stau și ele, în fruntea statelor, care au înțeles, că rețeaua de cale ferată, este o arteră importantă a organismului vital. În Germania, în special, țărani și lucrătorii, călătorească în cl. IV-a, ca în cel mai luxos vagon de tramvai.

Sunt apoi, expressele internaționale ale vestitei „Compagnie G-le de Wagons-Lits”, Paris—Madrid, Paris—Berlin—Moscovă, Paris—București, Paris—Roma—Neapoli, Paris—Constantinopol, în care călătorii se simt tot atât de perfect, ca și acasă.

Nici Japonia, Nipponuși extremului Ori-

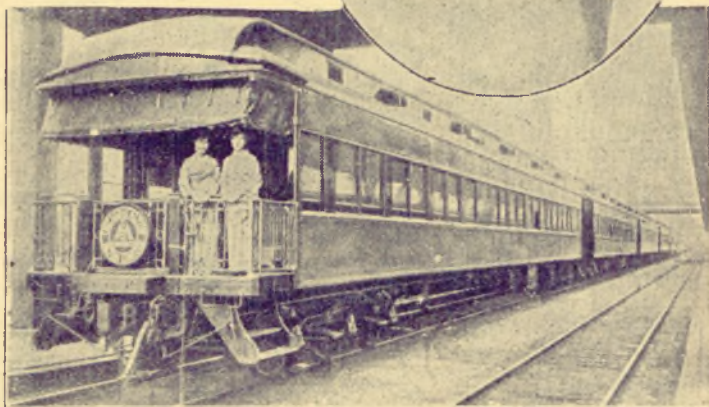
Sus la stânga :
Rezervat pentru
inerii căsătoriți.

*
La mijloc:
Salonul de lectură.

*
La dreapta:
In cabina de bae.

*
Jos la stânga:
Apartment cl. I.

*
La dreapta:
**Subretele japoneze
ale rapidelor
americane.**

Câteva din splendorile tre-
aurilor de lux americane.

cititorilor, vom renunța la o comparație cu C. F. R., menționând însă, un singur lucru :

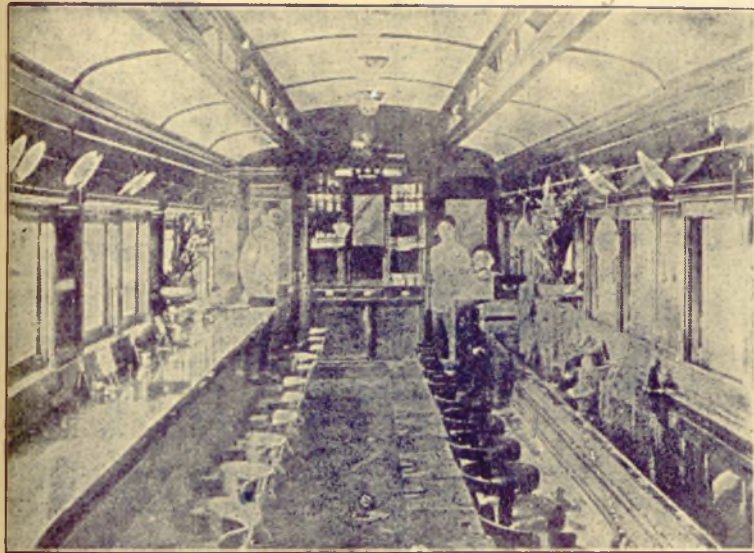
Cu surle, trâmbițe, tobe, ministrii și alte obiceiuri originale, s'au făcut inaugurările expreselor, cu locurile *numerotate*. Cu toate acestea, se călătorește în ele, tot în vechiul nostru stil: „cutii de sardale” pe roate.

ent, n'a rămas înapoi, cu organizațiile sale de căi ferate. Acelaș lux, aceeași confortabilitate, cu singura diferență că vagoanele sunt mai lungi și au un aranjament original.

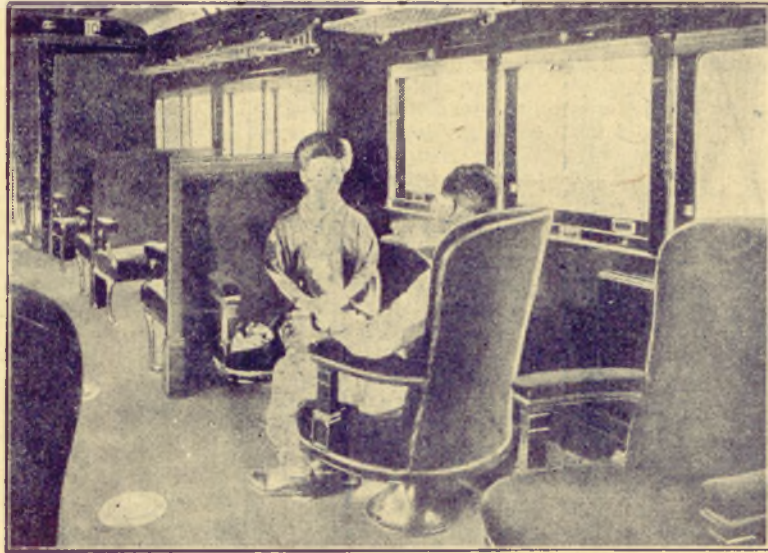
De curând s'a introdus în toate trenu-

rilor din Occident și America, telefonul fără fir. Iată dar, că un comerciant sau industriaș în călătorie, poate să dea ordine funcționarilor săi și din depărtare...

„Și ca să nu alterăm impresiile bune, pe care cele de mai sus, le-au lăsat asupra

Wagon-Restaurant într'un tren japonez.

Cl. I Yokohama — Tokio (Japonia).

Moda, razele ultra-violete și origina vieții

Razele ultra-violete sunt la modă. Ce sunt oare aceste raze? Radiațiile, care în lumină, se află dincolo de aceia, pe care o descrie atât de frumos celebrul vers alexandrin:

„Violet, indigo, bleu, vert, jaune, orange, rouge” (sau pe românește: „Violet, indigo, albastru, verde, galben, portocaliu, roșu.”)

Culorile acestea se găsesc, descompunând lumina vizibilă. După razele roșii există însă razele supra-roșii, invizibile, și înaintea celor violete, sunt razele ultra-violete, de asemeni invizibile, dar nu insensibile.

Ele sunt moderne vara, fiindcă sunt cauza acelei frumoase carnațiuni brune, care schimbă pe toate frumoasele plaje, în statuete de Tanagra.

Vai însă, atunci, când se comite imprudența, de a se expune vreme prea îndelungată epiderma acestor mângâeri fierbinți.

Și iată încă un motiv — filosofic de data aceasta —, de a fi la modă: de aceste raze depinde poate soluționarea pasionantei probleme a originii vieții.

Marele fizician suedez, Arrhenius, mort nu demult, susținuse că germenii vieții, microbii, mușgaiurile, pot fi transportate de la o planetă la cealaltă, grație faptului că razele soarelui și ale stelelor, când se izbesc de obiecte destul de mici (de câteva miimi de milimetri), le resfrâng, și în consecință pot să le facă să călătorească de-a largul spațiului.

Temperaturile joase și vidul, spațiul celest nu sunt deloc, — experiența o demonstrează, — condițiuni reedibitoare, deoarece rezistă foarte bine unele față de altele.

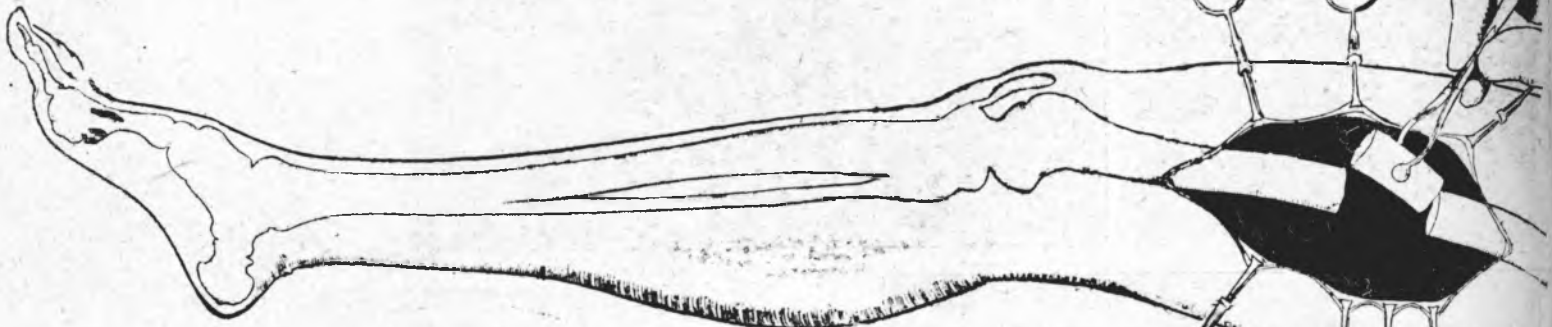
IN MAGAZINUL DE ARTĂ

„...Cum asta e artă modernă? Nu-i decât un portret greșos.”
— „Scuzați doamnă, ați luat din întâmplare o oglindă”.

O minune a științei moderne

Cum au fost „ajustate“ picioarele unei tinere americane, prin retezarea unei bucăți de os de doi centimetri, dintr'un picior, care era mai lung decât celălalt.

Cliseul nostru reprezintă extraordinara operațiune, așa cum a fost făcută pe osul „femur“. Se poate distinge bine, bucata care a fost tăiată, grație cărei în intervenții chirurgicale, piciorul a luat o formă normală.

În aproape tot timpul celor optsprezece ani ai vieții, tânăra americană **Miss Frances O'Brien din Omaha, statul Nebraska (America)**, a fost urmărită de o soartă nemiloasă. Încă din frageda copilărie, s'a constatat că unul din picioarele ei, era mai lung decât celălalt. Și asta a fost de ajuns, pentru că să fie lipsită de plăcerile care împodobesc tinerețea unei fete.

Deși la început se părea că acest caz nu e atât de grav, s'a văzut însă mai târziu, că fetița nu era în stare să umble, așa cum umblau celelalte fetițe de o vârstă cu ea.

Când crescuseră mai mare, și-a dat seama că nu poate să înnoate, nici să danseze, nici să joace tenis sau să participe la alte jocuri, care făceau deliciul colegelor ei.

Frances avea oarecare farmec, era bine educată, inteligentă. Avea o constituție pentru o viață normală, pentru o viață fericită. Acest mare izvor de neplăceri, — avea un picior cu aproape doi centimetri mai lung decât celălalt — îi producea desiluzii. Umbla schiopătând cu un sold mai jos decât celălalt. Asta i-a întunecat tinerețea și amărăciunea avea poate să-i cuprindă și maturitatea. După ce toate încercările de îndreptare, s'au dovedit fără nici un folos, Frances O'Brien a luat o hotărâre eroică. Să-și egalizeze lungimea picioarelor cu orice pret. Pentru aceasta exista însă o singură și foarte periculoasă cale: să i se rezece din osul gambei, o bucată în mărime de aproape doi centimetri.

În felul acesta, piciorul ei drept care a crescut mai lung, va căpăta „ajustarea“ necesară. Operațiunea nu se prezintă deloc, ca un proiect plăcut. Nu era nici o garanție, pentru o reușită completă. Se putea foarte bine să i se nenorocească piciorul și mai mult. Dar dacă operațiunea reușea, avea speranța că va fi egală cu celelalte fete.

Operația s'a făcut. Și s'a dovedit că a însemnat o adevărată aventură chirurgicală. Aproape doi centimetri din osul gambei au fost tăiați, iar capetele osului tăiat au fost din nou împreunate. Astăzi, Frances O'Brien e perfect normală. Umblă frumos cu ambele

Socotim că merită să istorisim cum a decurs operația; de aceea vom face și un mic istoric al întâmplărilor.

Miss Frances O'Brien

Cum pe la vârsta de 5—6 ani, a fost observat pentru întâia oară defectul ce-l prezentau picioarele fetiței. Nu putea să umble cum trebuie. Părinții ei au devenit foarte îngrijorați și atribuiseră faptul unei slăbiciuni generale. Dar lucrurile nu puteau fi mult timp socotite în acest fel, pentru că din toate celelalte puncte de vedere Frances arăta a fi normală și în perfectă sănătate.

Cu cât creștea, cu atât se evidenția și de-

treacător și se datorează mersului anormal, către care e atrasă fetița. Dar de trecut, n'a trecut. Ba mergea chiar spre mai rău.

Când Frances avu vârsta de 10 ani a fost trimisă la o școală de dans. Acolo, profesorul, urmărind-o, a făcut cel dintâiu constatarea că neplăcerea copilului era o problemă pentru un chirurg.

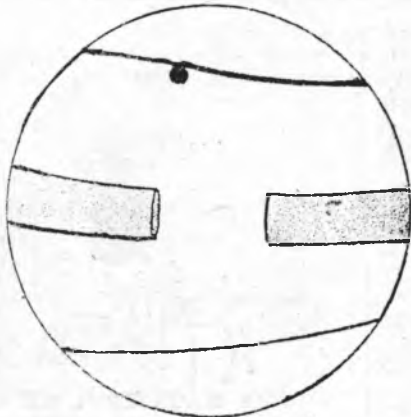
Prima diagnoză bună a fost aceea a profesorului de dans. A avut loc un consiliu de familie, și s'a căutat acolo explicarea problemei. Atât tatăl cât și mama, și-au amintit atunci de câteva căzături grele pe care le-a suferit fetița în copilărie. Mai ales una, depe o scară destul de înaltă. A fost consultat un medic vecin, care însă n'a putut face altceva, decât să-i prescrie un anumit regim.

Abia când Frances a împlinit 12 ani și infirmitatea era bine pronunțată, a fost consultat un chirurg cu renume, d-rul **W. L. Sucha** din Omaha. Acesta a luat mai multe fotografii la razele X și apoi s'a pronunțat în felul următor:

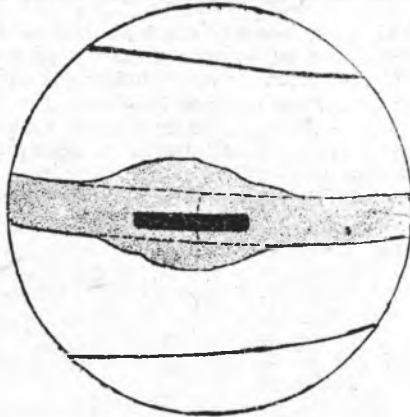
„Cazul este foarte curios. Nu mi s'a prezentat încă niciunul de acest fel. Frances n'a avut să sufere nimic, depe urma căzăturilor. Ambele picioare sunt perfect normale. Asta, dacă le examinăm separat. Dar privite împreună există o diferență. Gamba dreaptă e mai lungă decât cea stângă cu vreo doi centimetri“.

Doctorul Sucha n'a putut găsi o explicație a faptului. Probabil că vreun neînțeles proces natural a făcut în așa fel, ca gamba dreaptă să crească mai repede decât cea stângă. Cazul a dat loc unui consult general al chirurgilor din Omaha și întregul grup de doctori n'a putut să se abată dela constatării lui Sucha.

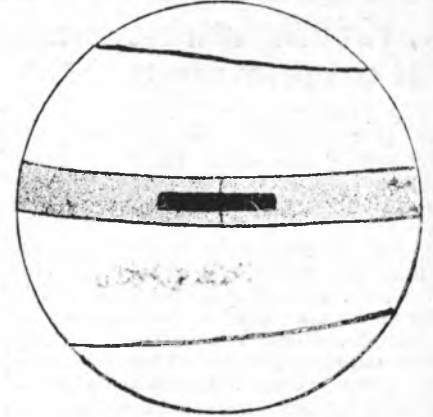
Frances, care a prins o mare încredere în chirurg, l'a rugat să-i găsească vreun remediu. Doctorul Sucha a spus însă, că e nevoie să se aștepte, până când fata va atinge completa înălțime. Dacă s'ar fi operat atunci, gamba, care era anormală, putea deveni pe-

Osul tăiat

„Agrafa“ aplicată pe osul operat

„Agrafa“ pe os, în actuala stare

picioare. Infirmitatea a pierit. Are acum pasul drept, înnoată, dansează, joacă tenis și ia parte și la alte sporturi. Mulțumirea atât de mult dorită a căpătat-o în sfârșit.

fectul piciorului, care la urmă căpăta o formă definitivă. Dănsa și-a dat seama de infirmitate. Mama-sa văzând-o că umblă în vârful ghetelor nu încetă să speră că e ceva

neasteptate normală și ar fi avut să lupte cu serioase complicațiuni. Ar fi fost nevoie de alte două sau trei operații. Soluția era așteptarea.

Sf. Dumitru

1928

Ne mutăm!

LIGHEANUL s'a crăpat; oglinda s'a spart...

Mutul, marele coșmar de după războiu și totdeauna, revine implacabil de două ori pe an, ca să ne deterioreze mobilierul, să dea crize de nervi soției și să secătuiască pun-ga chirieșilor.

Și e ciudat: la ce bun atâtea boarfe, când s'ar putea naște și la noi o industrie a pensiunilor, cu case în care o familie să găsească, totul deagata, mobilier comod, masa curată, slugi educate, șofaj central, tout-à-l'égout și tot confortul modern?

Dacă nu ar fi acel „atașament de cămin”, acea „intimitate a căminului”, reminiscență a sensibilității so-

cietății statice de ieri, desigur că în dinamismul secolului prezent, mulți ar renunța la oglinda vastă „în care s'a privit mama mare”, la dulapul cu rochia de mireasă a soției și la alte boarfe sentimentale. Mutatul ar fi mai puțin penibil dacă am renunța nu numai la ceea ce este sentimentalitate absurdă pentru obiectele inutile, dar și la lucrurile nepractice, la acele cotele de pildă în care creșterea pasărilor costă mai scump decât pasărea tăiată din piață. Sunt obiceiuri gospodărești perimate, față de industrializarea modernă.

Și poate că civilizația merge în sensul unei astfel de simplificări. Căsniciile de azi își pierd tot mai mult atribuțiile gospodărești. Mari cuburi de

beton armat, cu sute de apartamente în pensiune, vor adăposti poate populația viitoare a orașelor. Omul de mâine se va debarasa de tot restul inutil al gospodăriei. O trusă de voiaj și valize ușor maniable, vor constitui gospodăria celor ce nu au palate în care să-și instaleze muzeul de artă familiară. Căci ne covârșește curentul actual atât de favorabil voiajului.

Domiciliul viitorului este marele palace pentru toate pungile, transatlant-eul haotic, pullmannurile ce nu sunt decât vaste dormitoare rulante, avionul uriaș sau poate uzina zburătoare.

Ne vom desființa deci domiciliul. Și vom scăpa astfel de mutal... trăind într'un mutat perpetuu.

Cazul a deșteptat interesul întregului corp medical. Publicațiunile de specialitate, conțineau lungi articole descriptive. Operațiunea era așteptată cu încordare.

Răbdătoare, Frances O'Brien aștepta ziua, când eminentul chirurg se va decide să-i facă operația.

Acum de curând, Frances a absolvit liceul. Avea vârsta de aproape 18 ani și era gata să intre în vâltașea vieții. Speranța ei, într'o schimbare în bine, a rămas neîfrântă. Avea atâtea încredere în doctorul Sucha și în izbânda finală, încât era oricând gata să se urce pe masa de operație, cu riscul de a cobori cu o invaliditate și mai evidentă.

Doctorul Sucha a făcut tot timpul preparative pentru greaua operație. Concluzia la care ajuns, era că trebuie să fac doi centimetri din piciorul drept.

Dar din ce parte să rețeze acești doi centimetri? Deasupra sau dedesuptul genunchiului? Problema aceasta, a fost rezolvată rapid. Dacă tăietura s'ar face mai jos de genunchi ar fi fost de tăiat două oase. Mai sus de genunchi era de tăiat numai un singur os. S'a decis, așa dar, tăierea a doi centimetri din osul gambei drepte, deasupra genunchiului.

Frances a fost internată la spitalul „Sf. Iosif” din Omaha. A primit să se supună operației, cu destulă tărie. După ce au fost luate ultimele radioscopii, fata a fost urcată pe masa de operație.

„Fi curajoasă”, îi spuse doctorul Sucha. „Sunt” îi răspunse surzând Frances, în timp ce-i se fixa masca de eter pe față. Și operația începu. O tăietură adâncă, în piciorul drept și o bucată de os în lungime de doi centimetri a fost tăiată din „femur” și scoasă afară. Apoi, piciorul a fost tratat întocmai cum se tratează o fractură obișnuită a osului.

Dintr'o bucată a osului scos s'a făcut un fel de agrafă, cu care s'au împreunat capetele tăiate ale osului femur. Rana a fost cusută și tot piciorul a fost pus în gips.

Picioarele înainte de operație (stânga) și după (dreapta).

pentru a preîntâmpina cea mai ușoară mișcare.

În timp de șapte săptămâni, Frances a rămas la spital cu piciorul în gips. După acest timp, s'a făcut o radioscopie a picio-

rului operat. Fotografia a arătat că procesul cicatrizării se întâmplă în mod mulțumitor. Arăta în același timp, cum locul unde a fost tăiat osul, s'a îngroșat simțitor. Asta a fost recompensa naturii pentru osul care a suferit atât de mult în urma bisturii chirurgului.

După a opta săptămână, Frances a părăsit spitalul, ducându-se acasă. A rămas însă în pat încă timp de opt luni. Abia după acest timp a fost în stare să umble prin cameră cu ajutorul cârjelor. Într'o zi căzu și a fost nevoie să-i se pună din nou piciorul în gips. Dar de astădată a stat numai puțină vreme. Când, după ce i s'a scos gipsul, picioarele i-au fost măsurate, s'a văzut că amândouă au o lungime perfect egală. Nu mai era nici o îndoitură a vertebrei. Soldurile erau drepte și ce-i mai mult, a căpătat o stare de spirit admirabilă.

În timpul lungii convalescențe, dânsa, încrezătoare în izbânda finală, a fost liniștită și veselă.

Cu o lună de zile înainte de a merge la dans, a fost sfătuită să nu-și obosească prea mult piciorul drept. A încercat de aceea un vals și s'a distrat atât de bine încât a dansat și al doilea...

Astăzi Miss Frances dansează charleston, face toate sporturile, e norm ală, sănătoasă, voinică și nemărginit de fericită.

Cât despre triumful obținut de chirurgia modernă, credem că nu trebuie să mai insistăm.

(din englezește de N. L. ROTEANU)

CONSUMAȚI DE CĂTE-VA ORI PE SĂPTĂMÂNĂ CONSERVELE „FLORA”

București noaptea

LUMINĂ.... Felinar cu stâlpul verde, cu verticalitatea vagă, în unghiul ca o spunzurătoare, cotel de sticlă pentru lampa suspendată. Ați ghicit: suntem la București.

Seara lampagiul trece, proptește scara de felinar și șterge lampa afumată. La un nou turneu, mai spre noapte, cu prăjina lungă în vârful căreia arde o iască, aprinde felinarul miop. Geamurile cotelului de lumină se îngălbenesc cu o strălucire stinsă, ca obrajii adolescenților fizici. O frunză moartă, izbită de vânt în geamul felinarului, cade.

Noaptea pe ulițele bucureștene.... Colțuri ascunse în beznă, fictiv fior de crimă. Pe bulevard, platanii iau în întineric forme fabuloase. Calea Victoriei, în groasă penumbra, cu obloanele trase, pleoape de fer închizând ochii vitrinelor cu prea firave reclame luminoase, pare o arteră provincială, de oraș mort.

Animatia produsă de eșirea dela teatre se stinge repede, canalizată, difuzată de ultimele tramvae cu tază dublă, spre periferii. Orașul adoarme....

Pe bulevard, se scot din puineze fotogra-

fiile de pe fațada cinematografelor ce se închid. Cismăgiu, parc cu alei de umbră, intens populate de îndrăgostiți. Refleze pe apa verde a lacului, mărgelile de becuri electrice înșirate de-a lungul tărnelui. Monte Carlo și patinajul luminoase; afară, florile par și ele candelor colorate. E o minunată grădiniță; o barcă alunecă în gura arcuilor a podului; într'un colț discret de lac, doi îndrăgostiți în barcă, se sărută după paravanul pălăriei mari, de nae, a femeii....

Pe o alee secundară, dorm chinuite pe un bustean tăiat, o babă vagabondă și o fată de stradă, fără client. Inceput friguros de toamnă.... Tresăriri în cele două trupuri sgribulite, neodihnite nici în somn.

Fatădă de reclame luminoase, serpind consecutiv în noapte: becurile alegă un după altul, fără să se prindă nici odată. Bloc de beton armat în care se deschide tunelul ce coboară la varieteu. În gangul acesta cu tapete mov, afise anunță succesele stagiunii.

Induntru jazz. Sunete ce par'că sar în tânddri. Refleze de lumină crudă în oglinzi și în cupele de cristal, — tânddri de raze în bozele roșii cu aur de poleială.

De pe scena-estradă a cabaretului noc-

turn, coboară uneori artiste, ca să schițeze printre mese, travestiile în gitan, pași de Sevillană degenerată, de charleston vulgar, sau să joace în ritmul unui valse chaloupée, cu un partener brun, un dans d'apaches demodat, fără mlădieri și fără promptă violentă.

Injecție discretă cu morfină, sub masă, deasupra jartierii....

Afară, șoferul fără client a adormit la volanul taxiului....

Scăpărări de violentă lumină albastruie. Se sudează autoșen capetele șinelor de tramvai. Jerbă neastâmpărată de scântei albe, pe mânăsa de piele groasă ca o mânășă de box a mecanicului ce privește operația prin enormi ochelari negrii. Două motoare duduie alături. Lângă zid, echipa următoare doarme.

Se deschid bulevarde occidentale. Capitala se civilizează într-o mare grabă de aliniere. Se lucrează și noaptea la parai. Iată grupul de pavatori desculți dormind pe hainele întinse, cu pălăria pe cap.

Munca de noapte.... În tipografiile marilor cotidiene rotativa nu-și întrerupe uruitul de cilindri și roți dinlate, până în zori. Din gangul garajelor ziarului „Dimineata”, es automobilele-dube, încărcate cu pachete de ziare, ce se vor desfăce mâine dimineață în gări provinciale.

Mare construcție de beton armat. Din jghiaburile verticale de lemn, es capetele sârmelor indoite, cârlige ca niște litere ciudate de stenografi, profilându-se pe cer. Schela e luminată cu un potop de lumină

electrică. Pe esafodaj se lucrează intens: febra construcțiilor. O mașină de amestecat ciment, cât o locomotivă, desartă automatic creuzete, ca într-o uzină, în vagonetul „Decauville” ce circulă la al cincilea etaj.

Munca de noapte, muncă extenuantă.... Zgomot și siluete vași de artilerie grea pe pavaj: cisternele societății barometrice ne curmă scurt reflecziunile asupra muncii nocturne....

3 dimineata. Halele centrale, siluete cubice, palate de tablă ondulată în bezna subțiată de cenușiul matinal. Iarmaroc de căruțe pe toate străzile. Mișcare febrilă de fantome negustorești. Au sosit căruțele cu zarzavat din satele vecine, cu carne dela abator. Oltenii, covârșiți sub cobilite, adormiți pe jumătate, se aprovizionează. Hamali cari au dormit sub cerul liber sau prin gangurile din dosul pietii, se întind cu arcuți vânoase și cască. Porțile halei de carne se deschid cu zgomot. Căinii dau târcoale, se luptă pe oase.

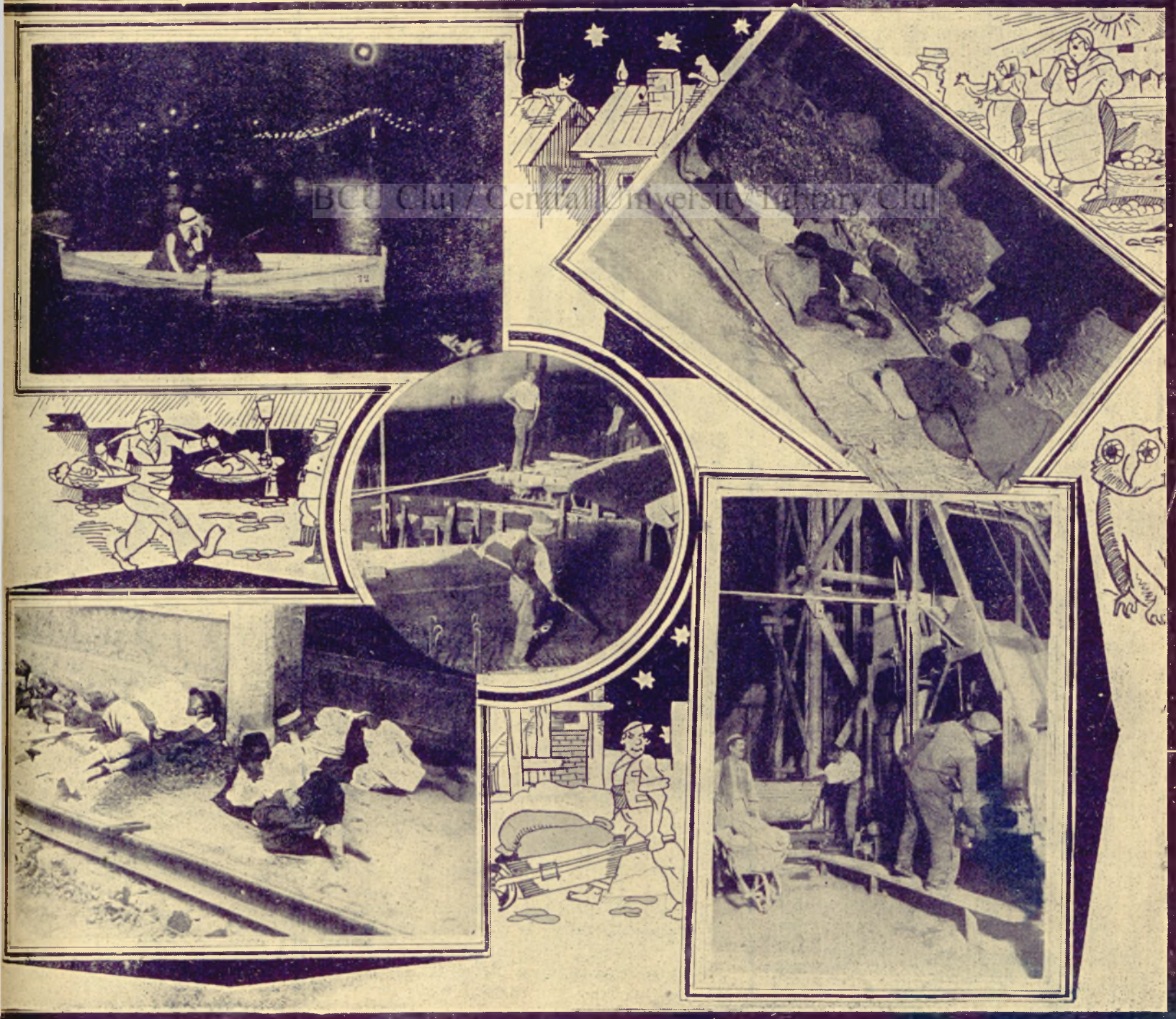
Pe marfa așezată, pe maldăre de leu-me, s'au întins să mai traad un pui de somn, până la ziua, cărutasi....

Un grup de cheflii es dela „ciorbă de burtă” cu lăutarii după ei:

Paris, oraș de viață,

Paris, ah, te răsfată!....

Și când grupul trece pe bulevard, un mos în zdrente se ridică întepenit de frig de pe banca pe care a dormit toată noaptea, și mormăde bosumflat o înjurătură la adresa celor ce l'au deranjat, trezindu-l. Zorile umede sunt murdare ca fața acestui vagabond.

Rudolf Valentino

INSEAMNA oare fetele, femeile, cel mai mare eveniment în viața șeicului din deșert?

— „Slavă Domnului, nu! Inceț, incele, scumpele mele blondine și adorabile brunete — fetele nu-l emoționează atât de rău

Femeia

Rudolf Valentino
Hollywood

vișurilor mele.

pe șeic. Sărăcuțele de ele nici nu s'au măcar bine dezvoltate!!!

Cu aceste cuvinte Rudolf Valentino ridică ochii, zărind în fața lui — nu un lagăr de corturi sub toridul soare african, nici haremuri voluptoase, — ci un automobil excelent, un armăsar de rasă și o luplă de box — cele trei idealuri ale lui.

— „Fetele, femeile? Le lipsește în viața personalitatea, simțul casnic”.

Critic femeia americană — fără îndoială foarte atrăgătoare — pentru faptul că din moment ce și dezvoltă personalitatea e hotărâtă să fie independentă. Nu-i mai pasă de chestiuni de gospodărie, ci are grijă doar de carieră. Eu sunt un partizan al ideii europene, cum că femeia își are locul și rostul ei, în casă.

Din punct de vedere personal, îmi plac toate tipurile. Dar nici culoarea ochilor, nici a părului, nici statura nici tenul nu joacă un rol covârșitor. În genere, fizicul nu are o importanță atât de mare. Lucrul de căpetenie e personalitatea”.

— „Vezi dumneata”, — continuă el, aprivându-și o țigară. — „bărbatul voinic,

„bine”, s'a plictisit de chipul lui, a fost supraalimentat cu acest fizic plăcut, ca să zică așa. O femeie nostimă prelinde în deobște toate aceste lucruri de care el s'a săturat până în gât. De aceea se vor vedea adesea bărbați frumoși, însurați cu fete fără nici o atracțiune fizică, dar înzestrate cu spirit casnic și bune gospodine.

În căsniciile, în care bărbatul și femeia sunt deopotrivă de frumoși, se va ivi în curând concurența, deoarece fiecare din parteneri, caută admirația publicului, din același motiv.

În viața socială, această luplă poate fi de folos și chiar necesară; în căsnicie, ea distruge înotdeauna fericirea.

Dacă o femeie ar reuși să-și dezvolte personalitatea, devenind „cineva” foarte atractiv, rămânând însă în același timp casnică și păstrând farmecul ei de femeie, atunci voiu spune că ea este idealul visal.

Femeia vișurilor mele.

Douglas Fairbanks
Hollywood

PRIMA constatare, pe care aș vrea s'o fac asupra acestei teme e următoarea: Femeia vișurilor mele, nu e femeia desăvârșită. Ader, la punctul de vedere al Japonezilor, cari susțin, că nimic n'ar trebui să fie desăvârșit, pentru că altfel ai stărni invidia zeilor.

În să ne inchipuim un bărbat, silil să conviețuiască ani de zile cu un inger, de sex feminin, firește. De cincizeci de ori pe zi, ar fi muștrat. Douăzeci și patru de ore în șir ar trăi sub teroare, că iar a făcut ceva deandoselea. N'ar fi chip de trăit. Eu prefer o femeie agreabilă, cu defecte.

Ce înseamnă asta? Am să mă refer la mine însumi. De pildă, femeia să se înărăgostască de mine, sau să poată pricepe, pentru ce nu fac întotdeauna la timp ceia ce trebuie să fac. Când ești însă căsătorit cu o femeie ideală, desăvârșită, ea nu va putea înțelege niciodată slăbiciunile și defectele, pe care le au și cei mai buni dintre noi.

Așa dar, femeia vișurilor mele, este fe-

BAGHETA MAGICA
BUCUREȘTI IV
STR. D-TRU RACOVITZA, 26

APARATE MAGICE
SCAMATORII, SURPRIZE
ARTA MAGICA
ARTA DE A TE FACE
PLACUT ÎN SOCIETATE

12 SCAMATORII
COMPLETE CU APARATE
SE EXPEDIAZĂ CONTRA
LEI 95.— RAMBURS

CERETI GRATIS NOUL
CATALOG ILUSTRAT CU
NUMEROASE SCAMATORII
SENZAȚIONALE

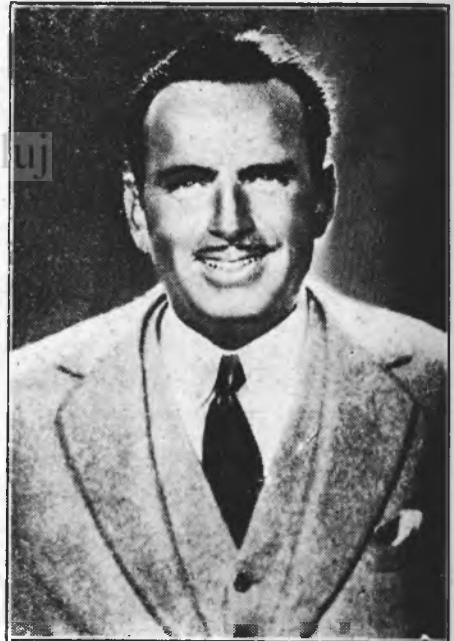
meia înțelegătoare, care face concesii, față de greșelile mele. Și mai cu seamă la film, poți face greșeli. Aci e vorba de muncă și si noapte, și asta nu înseamnă numai tensiune fizică, dar și intelectuală. Atunci simți, mai mult nevoia unei ființe, care să te înțeleagă, care să simtă cu tine, care să te îmbărbăteze, când nervii se pun în grevă, când curajul și nădejdea de succes amenință să te părăsească.

Am auzit adesea zicând, că doi oameni, cari exercită una și aceeași profesiune, n'ar trebui să se căsătorească. Să luăm de pildă pe Mary Pickford și umila mea persoană, Sun-tem ambii în aceeași „bransă”. Dar nu există om pe lume, care ar putea să-mi fie un tovarăș de viață mai ideal ca eu care ar putea să-mi înțeleagă mai bine lirea și felul meu de a fi, mai cu seamă când iese.

Îmi e în același timp și critic, dar nu-mi pot aminti de nici o ceartă, ce ar fi izbucnit între noi, de pe urma acestei critice. Ne străduim să fim cât se poate de obiectivi, când ne judecăm reciproc. Mary are o răbdare admirabilă, dar nici odată nu s'ar abline dela o critică justă. Stie, că eu nu pot să mă supăr pentru asta.

Dar eu nu cer unei femei, numai simpatie; trebuie să a-hă și inteligență și o judecată proprie. Trebuie să știe, ce vrea. Ei bine, Mary e inteligentă și știe să uzeze de inteligența ei, de aceea putem conlucra de minune. Eu, sunt înzestrat cu putere creatoare, Mary are darul rar de a judeca valoarea unui lucru. Ea editează toate operele mele.

Lucrurile se petrec cam astfel: Eu am o

Douglas Fairbanks

idee, o elaborez, o dezvolt, aproape complet. Dar deoarece stau sub înrăurirea operii mele, îmi lipsește obiectivitatea, de aceea mă adresez Mary-ei și accept aproape în mod automat critica ei, căci știu, că ea recunoaște greșelile în chip mult mai clar decât aș putea s'o fac eu. În același timp mă poate sfătui, cum aș putea corecta erorile mele.

În ce privește frumusețea fizică a femeii ce o visezi? Am întâlnit multe „frumuseți reci”, foarte atrăgătoare, însă vei găsi întotdeauna în chipul unei femei, reflectul mentalității sale, și o femeie cu o expresie inteligentă va avea întotdeauna farmec și va părea interesantă. Cred deci, că nu te poți mulțumi cu frumusețea fizică; altfel de cazul, când spiritul a imobilizat corpul.

Răspunzând, la astfel de întrebări, întâmpini firește împotriviri și contra-ziceri. Din fericire însă, fiecare om își are idealul lui și, după cum zice latinii:

„De gustibus non disputandum est”.

Femeia visurilor mele.

FATA ideală, așa cum o visez, nu e posacă și plicicoasă; pune în ambiție pe bărbat și are grijă, ca croului premial în match, să nu-i vie deodată ideea de a se așeza comod acasă, în fotoliu, la gura sobei.

Fata ideală, adoră covorul presărat cu cenușe de țigări, așa ca nici să nu-i vezi culoarea originală, și se bucură, găsind pe jos mături. Ba ar trebui să golească ea însăși conținutul câtorva serumiere pe covor, în așteptarea prietenului, pentru ca acesta să se găsească dela început, într'o atmosferă simpatcă.

Dacă se duce la un restaurant, fata ideală ia lista de bucate și acopere partea dreaptă cu mâna, apoi comandă, așa ca stânga să nu știe, ce va avea de plătit dreapta.

Apoi, nu-și lărăște soțul sau logodnicul la concert, unde sugacii fac primele lor mișcări ambulatorii muzicale și chiamă poliția, îndată ce oa-peții ei, încep să devină sentimentali.

Muzica de jazz, o lasă pe seama Radioului și se bucură când soțul urlă de entuziasm, la matchul de box. Apoi, fata ideală e de părere, că foaia sportivă e tot

atât de importantă, ca și jurnalul de mode, și se conformează prescripțiilor ei.

Femeia visurilor mele, va mărturisi fără nici o jenă, că se duce la Operă, nu pentru că îi place muzica, ci pentru că vrea să vadă loaletele celorlalte femei. Când e să mergem undeva, împreună, nu mă lasă să aștept două ceasuri, până își face loaleta ei e îmbrăcată, coafală, pudrată la timp. Nu pune întrebări idioale la foot-bail, și rește că nici la tennis, polo, etc.

De altfel nu întrebuințează expresii de felul acesta, „Vai ce adorabil, ce delicios, ce dulce!” Nici nu mă va striga: „Puiule” sau „Micule”.

Fata ideală trebuie să se opună în a vedea un geniu, în d. Marcel, deși toate felicanele moderne, îl proslăvesc ca atare. Nici nu trebuie să crează, cum că Beethoven a fost inventatorul bombei de înghețată.

Trbuie să poată mărturisi senină, că toate rudele ei sunt mai urâte decât Rudolf Valentino, că ea însăși nu are talentul Mary-ei

Pickford, că vârul ei, nu e nici de cum mai abilit decât Douglas Fairbanks și că îi lipsește doar protecția, spre a da gata pe toți ceilalți din lumea filmului.

Ca încheiere, am să vă mai spun unde se găsește această femeie ideală. Trăește în orașul, unde plătești benzina douăzeci și cinci de bani kilogramul, unde ești aruncat în ulei clocolitor pentru delictul de a vorbi la cinema, unde domnișoara dela telefon îți dă totdeauna legătura dorită, unde trenurile sosesc și pleacă fără întârziere și unde riști un proces de insultă, oferind unui chețner sau unei garderobiere un bacșiș.

Poșta Cinefililor

„Das Ende” — Sunt mai multe societăți producătoare și toate de aceeaș putere așa că iau una la întâmplare: United Artists studio, 7200 Santa Monica Bd. Hollywood, Cal., U. S. A. Președinte Joseph W. Schenck.

Pussy. — Lya Mara, Marcela Albani și Mady Christians sunt de naționalitate germană; Vilma Banky, maghiară, iar Billie Dove americană. 2) Wladimir Gaidaroff, Berlin-Halensee, Friedrichstrasse, 55. 3. Ramon Navarro are 28 ani, 4) Da, e chiar fiul lui.

Victoria. — Ion Saghian, regisor. T. National, București, Cal. Victoriei. Adresa lui Jean Mihail mi-e necunoscută. De Bagradde e francez și îi puteți scrie pe adresa: Paris (VI-e), 45, rue Monsieur-le-Prince.

Gaby. — George K. Arthur: c/o The Standard Casting Directory 616 Taft Building, Hollywood Boul., Hollywood, Cal. U. S. A. Lillian Harvey: Berlin-Friedenau, Dusselderferstrasse, 47. Adalbert Schlettow: Berlin O., Grosse Frankfurterstrasse 4. Mady Christians: Berlin-Charlottenburg, Bismarckstrasse 67. Da, adresa lui Harry Halm e exactă.

LOLA. — Ciné-Alliance-film, Paris (IX-e), 14, avenue Trudaine. Universum-film A. G., Berlin SW 68, Kochstrasse 6—7.

NORA. — Hans Adalbert Schlettow, Berlin O., Grosse Frankfurterstrasse, 4; Mary Kid, Berlin-Charl., Kurfurstendamm, 25; Willy Kaiser, Berlin-W., Kaiserallee, 31-a. Celelalte adrese în No. viitor.

BUICIOV. — Lya Mara, Berlin-Charl., Pommernallee, 1.

B. B. — Charlie Chaplin, 1416, La Brea Avenue, Hollywood, Calif., U. S. A.

SONIA ROMANOVSKI. — Greta Garbo, 23; Lya Mara, 31; Ramon Navarro, 30, Colleen Moore nu-i căsătorită.

La Santa Monica este încă vară

Surorile Crawford, pe plaje la Santa Monica.

Unde mergem?

La Cinema „Odeon”, unde filmul „Song”, cu Ana May Wong și Georg Heinrich, își continuă succesul.

La Cinema „Trianon”, unde rulează interesanta adaptare după romanul lui Lew Tolstoi: „Anna Karenina”. În rolurile principale frumoasa pereche Greta Garbo și John Gilbert. La pupătru maestrul Eg. Masini.

La Cinema „Capitol” unde putem vedea filmul „Buze otrăvite” (Venenoasa).

La Cinema „Elite” unde putem vedea „Romanța Iubirei” cu Werner Fuetterer și Vera Schmiterleow.

La Cinematografele „Select” și „Boulevard” putem vedea frumosul film „Suzi Saxton” cu Anny Ondra.

Activitatea regisorilor

F. — W. MURNAU...

...a început să realizeze la Hollywood noul său film **Our Dally Bread**, cu David Torrence, Mary Duncan și Charles Farrell.

LOUIS MERCANTON...

...a luat la Nice, Oran și Genes, exteriorarele ultimului său film: **Venus**. Primii interpreți: Constance Talmadge, Jean Murat, André Roanne, Maxudian și Micul Jean Mercanton. Filmul e lucrat pentru „Artists Associates”.

JEAN BERTIN și ANDRE TINCHANT...

...au stabilit definitiv distribuția pentru filmul ce-l realizează: **Vocation**. Ea cuprinde pe Jaques Catelain, Eric Barclay, Marcel Vibert, Rachel Devirys.

FRED NIBLÖ...

...realizatorul lui Ben-Hur a fost însărcinat de M. — G. — M. cu regia noului film: „Adrienne Lecouvreur”. Joan Crawford și Nils Asther interpretează primele roluri.

EDVIN CAREWE...

...a angajat pe Romald Drew pentru a fi partenerul lui Dolores Del Rio, în actualul său film: **Evageline**.

COMPOTURILE „FLORA” SUNT PREPARATE NUMAI CU ZAHAR PUR

În a doua jumătate a lunii Noembrie a. c., apare CINE-MONDIAL, revistă lunară de propagandă cinematografică.

Cruzimile reginei Medeea

O regină vrăjitoare, care a ordonat ca propriul ei frate să fie aruncat în mare și care-și prepară fierturile vrăjite, cu sânge luat din trupul propriilor ei copii. Extraordinare descoperiri archeologice.

EXPEDIȚIE Americană, sub conducerea eminentului arheolog dr. T. Leslie Shear, a făcut de curând niște lucrări cari au dus la desgroparea anticului oraș Corinth. Acesta, era unul dintre cele mai bogate orașe ale Greciei antice și faima lui e în strânsă legătură cu aceea a crudei regine Medeea, care a fost pe vremuri acolo, o sinistră doamnă.

După o muncă îndelungată, orientată după norme științifice, s'a descoperit un mare număr de clădiri și obiecte de artă. Dar cele mai importante au fost desigur acele obiecte desgropate, care au legătură și dau indicații asupra misterioasei Medee, soția legendarului erou Iason. Ea era vră-

sabie. Iason răpi lâna de aur, luă și pe Medeea și împreună cu argonauții, pleacă spre patrie. Tatăl Medeei, regele Aetius, porni însă în urmărire. Medea, văzând că următorii se apropie, ca să zăpăcească pe Aetius, și să-l oprească, dădu poruncă argonauților, ca propriul ei frate care o însoțise — să fie aruncat în mare — în văzul următorilor.

Promisiunea zeilor se adevăra, căci nu după multă vreme Iason, ajuns acasă, recăpătă tronul din Iolcus împreună cu acela al Corinthului.

Dar perechea regală n'a trăit multă vreme în liniște. Groaznice întâmplări le turburară căsnicia. Fiindcă Iason arăta o deosebită afecțiune frumoasei Glauce, pe care o întâlnise în Corinth. Medeea, care locuia în

există încă și reprezintă o femeie înfiorătoare la vedere".

Exploratorul american, căutând acest Odeum, a dat întâmplător și de fântâna Glaucei. Odeumul din Corint era o casă publică, în care aveau loc audițiile muzicale. A fost probabil clădit cam pe la mijlocul secolului al doilea înainte de Christos. Era un dar, al lui Herodes Atticus un sofist și retorician cu renume.

Descoperirea marelui drum alb al Corinthului, prezintă pentru arheologi un foarte mare interes. Pentru că acesta cuprinde, la sud: *Templul lui Apollo, fântâna Glaucei, Odeumul și sanctuarul chalinților*, ale căror ruine au fost desgropate, unele în întregime și altele parțial. Iar la nord trebuie să conducă spre *Gymnasium, Fântâna din Lerna* și marile temple ale lui Zeus și Asclepias.

Când Corinthul a fost invadat de romani, sub *Mummius*, în anul 146 înainte de Christos, soldații năvăliților se amuzau cu predilecție, distrugând obiectele de artă. Lucrul s'a dovedit perfect adevărat, în cazul sanctuarului Athenei Chalinitis. Acest templu, care-și avea zeița construită din lemn, cu fața mâinile și picioarele din marmoră albă, era cel mai sacru din oraș.

Foarte interesant era și teatrul din Corinth care putea să adăpostească 20.000 persoane. Era decorat cu picturi, în culori strălucitoare. Cu vreo 1500 de ani în urmă, ruinele desgropate astăzi de americani, au fost vizitate și descrise de către marele călător și istoric Pausanias. Până la descoperirea de acum însă, descrierile acestuia erau asemenea unor șarade cari trebuiau să fie deslegate.

Anticul Rialto, așa cum a fost desgropat de exploratori, aruncă o lumină asupra impresionantului spectacol care a fost alădată. De la intrarea spre teatru și mergând în jos spre golf, se vede o stradă albă și largă. La o oarecare depărtare se găsește o piață. Strada e pavată cu blocuri de piatră uniformă și are margini mai înalte, care amintesc trotuarele de astăzi. Teatrul era clădit pe un teren mai ridicat, un fel de deal al orașului, în apropierea centrului unde viața pulsa mai activ. Cele 20.000 de locuri ce cuprindea Rialto, permiteau o vedere perfectă a orchestrei și a scenei. În spatele teatrului, ochiul putea cuprinde apele albastre ale golfului de Corinth și vârful pleșuv al muntelui Helicon.

Câteva dintre cele mai de seamă evenimente istorice ale orașului sunt în strânsă legătură cu teatrul desgropat. De pildă, aici au fost prinși și decapitați ucigașii poetului *Ibycus*, cam prin veacul al șaselea înainte de Christos.

Arheologii, cercetând estrada rezervată pentru orchestră, au observat că aceasta era construită din ciment și acoperită cu plăci de marmoră. Unele din ele au rămas încă în stare bună. S'au găsit și câteva coifuri romane, din secolul al patrulea după Christos și faptul acesta face să se deducă, că teatrul n'a mai fost reconstruit după ce generalul Alaric a cucerit orașul în anul 396.

În centrul orchestrei, s'a dat de un altar foarte minuțios decorat, iar în interior s'a găsit portretul unui mândru roman. Portretul reprezintă pe împăratul *Galba*, care a domnit numai un an, după moartea lui *Nerone*.

Dintre noile inscripții fragmentare descoperite, cea mai interesantă este desigur aceea a numelui lui *Iulius Caesar*, săpată în piatră. Mania superstiției de care suferea

Teatrul antic din Corinth, așa cum a fost desgropat.

jitoarea pe care, mitologia, o acuză de crime înfiorătoare.

În apropierea marelui templu al Athenei, desgropat la Corinth, s'a dat de fântâna *Glaucei*, care are o deosebită însemnătate în legenda lui Iason.

Răpirea lânii de aur de către acest erou — legendă universal cunoscută — reprezintă, fără îndoială, unul dintre cele mai dramatice episoade ale mitologiei.

Iason era urmaș de drept la tronul din Iolcus, ținut în Thesalia. Dar un frate vitreg, prin intrigi și infamii, i-a uzurpat tronul. Dezamăgit de vitregia soartei, Iason se plânse zeilor. Aceștia — spune legenda — l-au povățuit să încerce readucerea lânii de aur, care se găsea la Colchis (probabil Caucazia de astăzi) și în caz de reușită, își va recăpăta tronul.

Dând ascultare sfatului zeilor, Iason își construiește o corabie pe care o botează cu numele de *Argo* și imbarcă pe dansa un puternic echipaj. Din echipaj făceau parte și *Hercule, Castor, Pollux, Theseu* — în tovarășia cărora Iason se aventurează în căutarea lânii de aur.

După numele corabiei, cei imbarcați, căpătără numele de *argonauți*. Corabia, după o serie de tragice peripeții, a reușit în sfârșit să ajungă la Colchis. Aci, Iason porni să răpească lâna de aur, care era atârnată de un stejar și păzită de un paznic monstruos. Medeea, fiica regelui din Colchis, îndrăgostindu-se de Iason, îi dete acestuia o fiertură vrăjită, care-l apăra de foc și

acelas oraș era stăpânită de o gelozie grozavă. Întrebuințând toată arta vrăjitelui pe care o posedă, Medeea otrăvi o minunată rochie și o trimise în dar rivalei sale. Moartea acesteia a fost îngrozitoare. Fiind alinsă de fiorii morții, Glauce se aruncă în fântâna care-i poartă numele și care a fost acum desgropată la Corinth, de către americani.

După cum spune legenda, cruda Medea, a trimis pe proprii ei copii să ducă darul care a cauzat moartea Glaucei. Poporul din Corinth, care iubea mult pe Glauce, omori pe cei doi copii ai Medeei, cu pietre — și se spune că au fost îngropați în preajma fântânei unde se aruncase Glauce.

După o altă versiune, Medeea e arătată în nemernica ipostază, de a fi luat sânge din trupurile copiilor ei, ca să prepare fiertura vrăjită, care a imunizat pe Iason în fața tuturor loviturilor.

Căutând urme despre Medeea și alte relicve, dr. Shear scrie următoarele:

„Pe deasupra acestei fântâni a fost clădit *Odeum-ul* (sala de muzică), alături de care se găsește mormântul celor doi copii ai Medeei. Ei se numeau *Mermerus* și *Pheres* și se spune că au fost linșați de către Corinthieni, când aceștia au aflat că ei au fost purtătorii darului morții. Totuși, pentru că moartea copiilor a fost violentă, după porunca Oracolului, au fost stabilite sacrificii anuale în cinstea lor și li s'a ridicat o statuă a teroarei. Statuia aceasta

Regina Medeea, poruncind ca propriul ei frate, să fie aruncat în mare.
(După un tablou celebru al pictorului englez H. I. Draper).

Caesar, a jucat un rol determinant în colonizarea și reconstruirea Corințului după ce orașul a fost lăsat în stare de ruină timp de aproape un secol. Istoria spune, că într-o noapte, pe când Caesar poposise în apropierea ruinelor Carthaginei — care a fost distrusă în același an când Mummius a invadat Corințul — a fost încolțit de voci misterioase cari îi șopteau că ele sunt femeile și copiii cari și-au pierdut căminul din cauza distrugerii orașului. Și veniau să se răzbune. A doua zi dimineața, îngrozit de perspectiva de a fi mereu hărțuit de vedenii, luă măsurile necesare pentru reconstruirea ambelor orașe.

O statuie fără cap, desgropată în împrejurimile vechiului teatru din Corinț.

mandant, de armată. Înalta sa funcțiune, e indicată prin aceea că poartă o lungă mantie impurpurată și cisme roșii foarte înalte. Portul acesta era permis numai înalților ofițeri ai statului Roman. Iulius Caesar era încântat, atunci când la procesiuni triumfale se îmbrăca într-un astfel de costum. Alți împărați, au adoptat și dânsii mai târziu portul lui Caesar. Singurul exemplu sigur, care păstrează încă o culoare intactă, vine dela această pictură.

Comandantul se luptă cu'n leu și este asistat de un om îmbrăcat în haine scurte de gladiator.

Din neferieire, picturile acestea de preț, de îndată ce au fost desgropate, încep să-și piardă culoarea și claritatea. Au fost însă luate un mare număr de fotografii așa că intrucâtva, descoperirea a fost salvată.

Numărul și diversitatea coifurilor ce s'au găsit în teatru, arată că schimbările de costume la actorii de pe acele vremuri trebuiau să constituie o adevărată artă. În interiorul teatrului au fost găsite 27 coifuri romane din bronz, în stilul aceluia al împăraților Antonius Pius și Marcus Aurelius. Într-o groapă, s'a dat de un adevărat depozit de zale, arme și coifuri, toate datând din vremurile glorioase ale împăratului Augustus.

Iată atâtea fapte și lucruri date la iveală de hărnicia arheologilor americani. — care vor îmbogăți muzeele și vor arunca lumini noi asupra istoriei depărtatului trecut.

(din englezește de N. L. ROTEANU)

Medeea, luând sânge dela propriii ei copii, ca să prepare fiertura fermecată.

(Pictură de Eugene Delacroix)

Când s'a desgropat orchestra teatrului, s'a găsit și un perete care era acoperit cu scene de gladiatori. Deși zugrăveala era păstrată numai pe o porțiune de doi metri, s'a putut totuși să se tragă concluzii asupra frumuseții coloritului ce-l avea acest perete. Una dintre scene, care a rezistat în fața atâtor veacuri, reprezintă pe un co-

Minunat Talisman
contra transpirațiunii

ODO-RO-NO

VERITABIL PRODUS AMERICAN

Rochia Dv. este minunată, Doamnă, și grațios corsajul, — dar vă găsec dezolată din pricină că transpirațiunea atât de neplăcută a deteriorat culoarea lor și le-a vălămat cu adevărat. Dv. veți evita această neplăcere și vă veți cruța rochiile Dv. grație produsului ODO-RO-NO, garantat că-i inofensiv și este chiar recomandat de toți medicii.

Două aplicațiuni zilnice a acestei ape de toaletă-minune vor fi de ajuns pentru a vă feri de sudoare și a vă garanta că veți fi scutită de efectele neplăcute ale transpirațiunii. Acest lucru vă va fi mult mai ușor de cât de a vă impune chinul și cheltuiela exagerată a unor subrauri.

NOTA.—„ODO-RO-NO” se găsește în comerț în flacoane obișnuite cari se vând la prețul de lei 130 flaconul și în flacoane mari cari costă lei 200 flaconul. Se găsește pretutindeni și la PARFUMERIA ELITEI București, Cal. Victoriei Nr. 39.

Motto: „Cumpărarea pianului e chestie de încredere”

Garanția cea mai deplină
o oferă renumele
excelent al firmei

I. TRISKA

existență de 58
ani, cel mai vestit
depozit al
branșei

Reprezentan-
tul general al
cunoscutei mărci „Förster”

Cluj, Str. Șaguna 14. Telefon 419

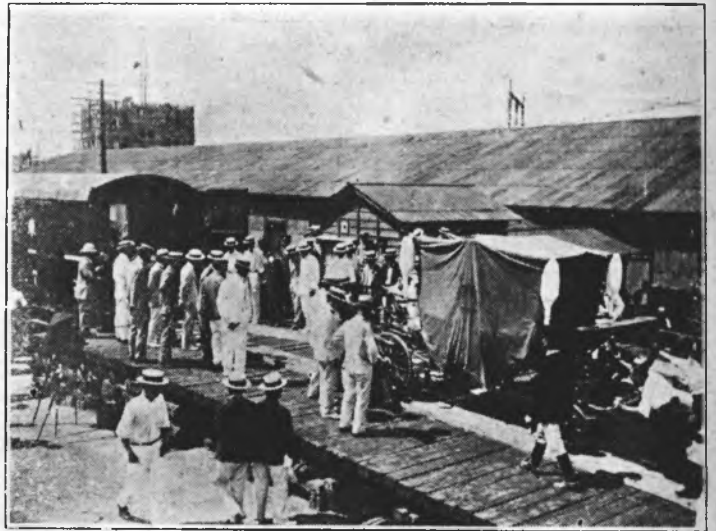
**„TROICA”, CEA MAI FINĂ CONSERVĂ
DE NISERU A FABRICEI „FLORA”**

Daniel Culean, un gospodar din comuna Sebeș (jud. Alba) e un om norocos. Vaca lui i-a făcut trei viței deodată și omul în loc de o viță are acum două perechi...

Fenomenul e interesant și din punct de vedere științific și de aceea suntem mulțumitori d-lui medic veterinar primar din circumscripție, care ne-a remis fotografia.

Trăsura de gală, cu care se va duce Mikado-ul Japoniei, la încoronare, în Noembrie a. c.

Un nou aparat, pentru salvarea echipajilor submarinelor scufundate. Poate fi deocamdată utilizat, până la o adâncime de 50-60 m.

Desgroparea unei statui antice

UN țaran din Kyntrae, insula Cipru, săpând niște cartofi, a dat peste un cap de bronz și alte rămășițe dintr-o statuie. Capul a fost găsit în bună stare. Guvernatorul englez tunc pus în curent cu cele descoperite, luă de îndată diferite fotografii ale relicevelor și le trimise muzeului britanic din Londra.

Cumoseătorii de acolo, după o atentă examinare a fotografiilor, sunt de părere că a-

cest cap reprezintă pe împăratul roman Lucius Septimus Severus, născut în anul 146 înainte de Christos și mort în anul 111. Acesta e împăratul care, contrar predecesorilor săi, își adăugase titulatura „Dominus”.

În timpul domniei lui Septimus Severus, senatul roman era ca și inexistent. Dănsul avea în mâini întreaga putere executivă și se credea că aspiră la o autoritate care să întrecă pe aceea a unui împărat.

Se pare că din acest motiv statuia ce a fost găsită, are asemănarea unui zeu.

Savantii dela muzeul britanic, așteaptă sosirea bucăților din statuie, pe care le vor împreuna, putând astfel determina caracterul statuei descoperite.

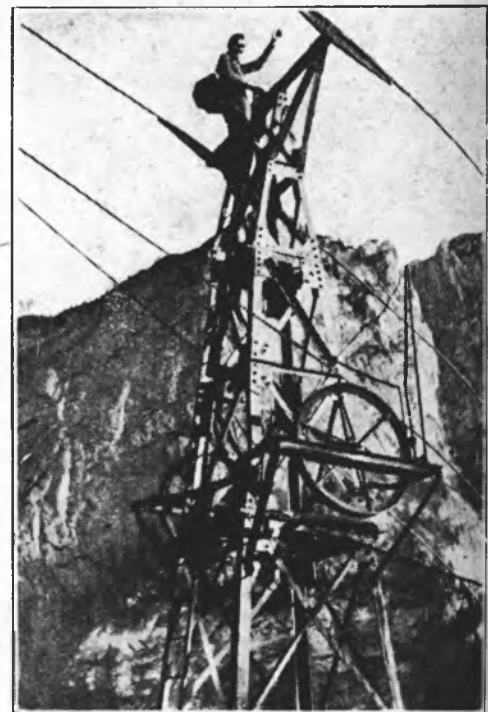
Isteria nu ne spune dacă s'au făcut progrese în vremea domniei lui Septimus Severus. Progrese sau bîncfaceri cari l'ar fi îndreptățit la asemuirea cu zeii atotputernici. Avea însă unele calități neobișnuite: o minte împede, promptitudine, hotărâre, tenacitate și o considerabilă putere de organizare. N'avea însă geniu.

PROPAGANDA ELECTORALĂ IN AMERICA. Un tren complet, este pus la dispoziția propagandiștilor. Vedem mai sus, un vagon de poștă, transformat în depozit de manifeste.

Ornamentație arhitectonică indiană pe fațada palatului maharadjahului de Patiala, la Bombay.

Turiștilor, nu le mai ajung munții. Se cățără acum și pe funiculare.

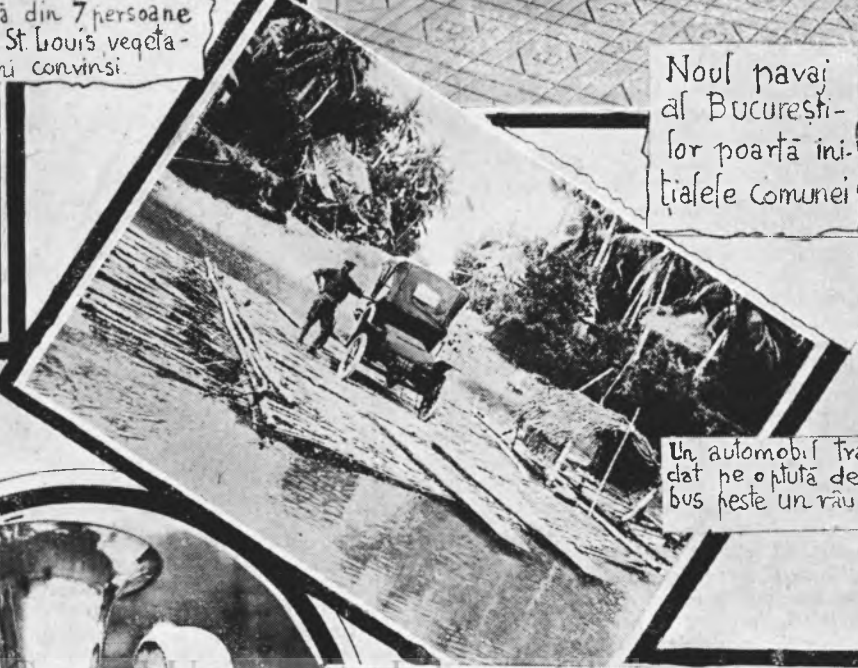
Curiozități

O familie fericită, compusă din 7 persoane din St Louis vegetarieni convingși.

Noul pavaj al Bucureștilor poartă inițialele Comunei

Un automobil transbordat pe o punte de bambus peste un râu african.

Lord face antrenament pentru Tarza-Florice

British University Library

Când femeile vor cânta la instrumente de vânt această pahusică va fi o virtuoză.

Noul sistem de țânțari într-o penferie din Berlin.

Trei căsătorii: de aur de argint... și din dragoste!

Un record: "Parlatus" oratorul minune, care a vorbit la Berlin 50 ore incontinuu. Ilustratia îl reprezintă în ora a 46.

Telute gingașe învățând la școală noțiuni pentru stingerea incendiilor.

Moartea doliului

DIN New-York vine știrea, că doliul... e pe moarte. Ritmul vieții, zic undertaker-ii, aranjorii înmormântărilor, e altul acum, prea vioriu, prea vesel, pentru a permite să ne intristăm sufletele cu aspecte de jale. De altfel multă lume crede, că moartea e doar începutul unei vieți mai bune; decesul unui om trebuie deci socotit ca un fapt îmbucurător. Undertaker-ul american decorează așa dar pereții camerei mortuare cu covoare multicolore, în locul crepului negru, cu gobelinuri reprezentând scene veșele, peisagii surzătoare; într'un colț al camerei instalează o orgă poleită, din care nu se cântă un marș funebru ci cântecul preferat al decedatului — cu cât mai vesel, cu atât mai bine.. Lumea vine îmbrăcată în smocking, și în toalete de culori vii, iar sieriul s'a schimbat și el, devenind un fel de casetă de giuvaericeale (traduc textul din engleză) roz sau bleu, împodobită cu lamăuri și brocate sculptoare...

Americanii, firește, cad dintr'un extrem într'altul. Că doliul sufletului nu se exteriorizează în rochia neagră, că vâlul de crep ascunde de multe ori gânduri foarte subversive la adresa mortului, că în genere e multă ipocrizie în tot ceremonialul înmormântărilor — începând dela vizitele și scrisorile de condoleanță și până la lacrimile vărsate cu prilejul deschiderii testamentului — asta n'o contestă nimeni. Dimpotrivă. Dar a face din moarte o sărbătoare e iarăși exagerat.

Dispariția pe veci a unui om, ce ți-a fost drag, nu poate constitui un motiv de bucurie, chiar dacă această dispariție ar însemna pentru dânsul începutul unei vieți mai bune. Întâi de toate nu poți avea convingerea, că așa se întâmplă și în al doilea rând, omul e egoist. Lipsa persoanei iubite e un motiv de înfristare, solitudinea într'o casă, în care a murit cineva e cumplită, iar împodobirea casei ca pentru o sărbătoare, te jignește.

Doliul, așa cum se obișnuiește, e absurd. E absurd ca, cu gândul la cel dispărut să cutreeri prăvăliile după o stofă neagră și să alergi pe la croitorese, pentru o rochie nouă. E absurd, să nu te reculegi la un concert serios, pentrucă „ești în doliu“. Dar de aici și până la sistemul american mai e o deosebire.

Evident, că ar fi cel mai simplu să nu dăm morții nici o importanță — însă mintea și sufletul nostru nu concepe această dezinteresare completă. În „Cartea Junglei“ Rudyard Kipling descrie o scenă impresionantă: Rașca, bătrâna lupoaică, ce l-a crescut pe Mogli, puilul de om răpiț de tigru, moare. Animalele își văd liniștite de viața lor de toate zilele, doar Mogli, omul, resimte o durere și o jale nelămurită, în suflet. Se crede un copil al codrului, frate cu fiarele; dar Hathi, elefanțul înțelept îi spune: „Ești om, deși ai crescut printre noi și nu cunoști alți oameni. Numai un om continuă să sufere, după ce a îngropat o ființă dragă“.

Eternul omenesc nu-l poți nimici cu metodele americane...

Scoala de Electro-Mecanică București
Bd. Mărășești No 44

Sopul școlii este de a forma Conducători-Derectori tehnici pentru serviciile Statului (C.F.R. etc.) în industrie. Ca elevi sunt admisi numai absolvenții gimnaziului sau cei cu studii echivalente: Arte și meserii, Industriale, etc.

Currurile școlii sunt predate prin corespondență, astfel că elevii pot urma școala fără părănirea ocupărilor.

Condițiunile de admitere și programul de studii se tripit gratuit la cerere.

Un fenomen rar

Agava din Bazargic

A GAVELE sunt o familie de plante tropicale. Au frunze groase și sunt de mare folos — prin produsele lor: zahăr.

spirt, fibre de țesut — oamenilor din ținuturile calde.

Pentru Europa, agavele, fiindcă nu pot trăi decât în sere, sunt plante de ornament.

La noi în țară, la Bazargic, unde clima e mai caldă, s'a adus în anul 1886, din Varna o agavă cumpărată de consulul bulgar din Rusia.

Agava a fost plantată în grădina publică

din Bazargic și a fost îngrijită până acum de grădinarul Cristea Ștefanoi.

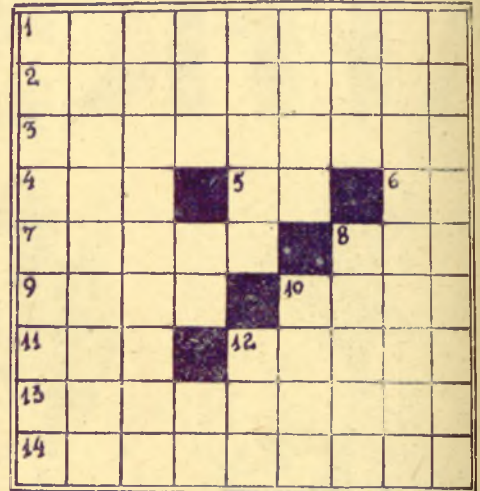
În anul acesta agava a înflorit. Fenomenul e foarte rar, căci agava nu înflorește decât la 99 de ani odată.

Ilustrațiile noastre înfățișează agava din Bazargic înainte de înflorire și înflorită.

Joc No. 1 de cuvinte încrucișate

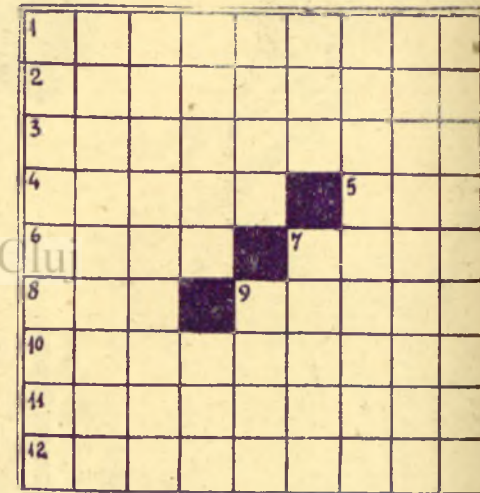
(10 puncte) de V. TURCULESCU

Horizontal: și Vertical: 1) Gen de poezie burlescă; 2) Filozof Grec (428 a. Cr.); 3) Voiaj; 4) Osie; 5) Coniuncție; 6) Pronume; 7) Han la drumul mare; 8) Palid; 9) Loc de pășune; 10) Munte în Palestina; 12) Plantă; 13) Care se excită ușor; 14) Veche provincie a Spaniei.

Joc No. 2 de cuvinte încrucișate

(10 puncte) de V. TURCULESCU

Horizontal și vertical: 1) Țesătură de bumbac; 2) Aparență; 3) Pânză de bumbac; 4) Știința moralei; 5) Epocă; 6) Anagrama cuvântului cupă; 7) Putere (fig.); 8) Odă; 9) Nume masculin; 10) Cel ce profesază studiul poeziei și eloquenței; 11) Care stimează; 12) Afectat.

Joc No. 3 Golf de cuvinte

(10 puncte)

de Const. Economu-Constanța

Se dau următoarele nume de orașe: „Cluj-Arad“. Să se ajungă pe calea cea mai scurtă dela Cluj la Arad, schimbându-se câte o literă și trecând printr'o serie de cuvinte, cu înțeles propriu.

Joc No. 4 Enigmă

(5 puncte)

de Const. Economu-Constanța

Puneți o pălărie unui senator roman și-l transformați în numele unui deal din România.

„REALITATEA ILUSTRATĂ“
revistă săptămânală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București str. Sărindar 7-9-11

Telefon 306/67

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an întreg . . . . . Lei 300
Pe o jumătate an . . . . . „ 160
Pe trei luni . . . . . „ 85

PENTRU STRAINATATE

Pentru America . . . . . „ 800
Jugoslavia și Cehoslovacia . . . . . „ 360

Director redacțional
NIC. CONSTANTIN

SOLUȚIILE JOCORILOR PE LUNA SEPTEMBRIE

Joc N°1
LABE INCRUCIȘATE (5 puncte)

Joc N°2
Rebus (5 puncte)

Joc N°4
Proverb ascuns (5 puncte)
De la frunte până la nas -
Șapte poște și un jochas.

Joc N°1
Cuvinte sinonime (10 puncte)

R	E	A	L	I	T	A	T	A	T	E
E	R	O	M	A	N	X				
A	S	C	A	R	A	C				
C	A	P	T	S	U	L				
T	R	I	M	E	S	T	R	U		
I	A	R	R	A	E	D				
U	T	A	L	A	L	E				
N	I	T	A	R	I	R				
E	X	C	E	L	E	N	T	E		

Joc N°3
Golf de cuvinte (10 puncte)

GALIA
PĂLIA
PARIA
PARIS

Joc N°5
Proverb ascuns (5 puncte)

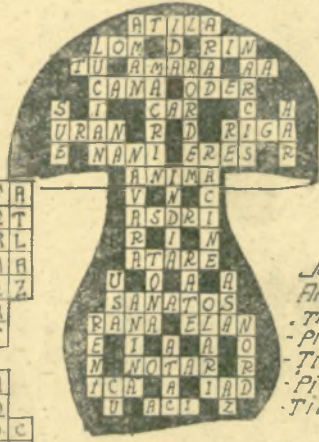
De-ar ști omul ce-ar ajunge
Mult ar mai ofta și-ar plânge.

Joc N°2
ENIGMA (5 puncte)

RODNEY

Joc N°2
REBUS (5 puncte)

Un golf de aur lăna strălucie
Și pe-o vale verde ostile dormea.

Dusmănie - laimicie.

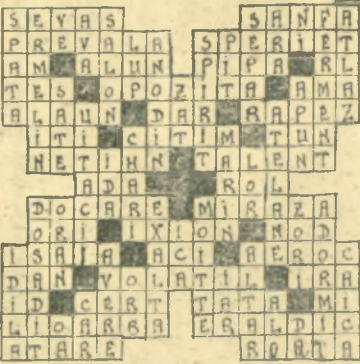
Joc N°4 ex
Pecunia magica (5 puncte)

Sarical timp Român voi fi
Numă tem să vi pieri
VASILE ALECSANDRI

Joc N°4
Cuvinte sinonime (5 puncte)

ARISOV
ANATEMA
IDEOLOG
DOXA
ACERB
MILINO
ASASIN
CAMARAD

Cuvinte încrucișate (Ossi Oswald) 10 puncte

Joc N°3
ANAGRAMA (5 puncte)

TAPIR -
PIRAT -
TIPAR -
PITAR -
TIPAR.

Joc N°2
Silabe încrucișate (10 puncte)

C	O	M	E	T	R	S	O	L	E	T	E
R	E	R	C	A	I	M	E				
S	I	M	B	N	E	U	N	I			
R	A	M	P	R	E	N	I				
R	L	A	S	H	L	A	M	I	N	A	
M	R	P	A	L	E	T	R	Y			
G	I	O	L	I	R	E	G	U	L	A	

HIDAMAC - VAGABOND

Joc N°5 infinit
5 puncte

ALCALA -
CALAIS -
ISLANDA -
ANDALUZIA -
IAMBOLI -
BOLIVIA

Joc N°3
Cuvinte încrucișate (10 puncte)

DESLEGĂTORII

Au intrunit 130 puncte următorii:

George Panaitescu, Făgărășanu Alexandru, Leonida L. Demetriade, Sandu Săvineanu Const. Vasilescu și Marinescu Aureliu.

Prin tragere la sorti a obținut Sandu Săvineanu, București, 1000 lei. D. George Panaitescu, Băls, 500 lei, Leonida Demetriade, București, 300 lei.

Deasemenea au câștigat câte o carte următorii:

Traian Periețeanu, București 125; Florea Vasilescu, Caracal. 125; Aurora Popovici, Chișinău. 125; Moscu Ioan, Caliacra. 125; Niculae Popiniu-Timșoara. 120; Nicu Gheorghiu, București, 120.

Albota-Argeș: Ștefan Ștefănescu 115.

Arad: Margareta Schiopu 25; Mandache Ioan 75; Alexandru Iasomie; Rusescu Gheorghe 95; Urziceanu Vasile 85; Cimpoș Nicolae 115.

Baba Arca: Ionel Mareș 10.

Bacău: Ioan Isopescu 75; Vasile Măciucă 80; Niculae Georgescu 80; Eufrosina Paraschivescu 47; Alexandru Marinescu 90; Petrică Iordăchescu 82; Stoian I. Popovici-Dărmănești 115.

Băls: Tanța Ionescu 105; George Panaitescu 130.

Bălți: A. Weinberg 85; Ioan Bărsan 90; Grindeanu Alexandru 100; Constantin Georgescu 75; Panalut Ștefan 85.

Bazargic: Speranța Grecu 95; Ioan Pașcanu 100; Ghizare Dumitru 105; Danielov Alexandru 65; Danielov Demetru 65.

Bistrița: Aurel Moldovan 100.

Botoșani: Albert Gross 100; Kohn Samuil 100; Mauriciu Segall 105; Rubinstein Willy 90; Solomon Weinfeld 105; Constantin Vasilescu 130 p.

Brăila: Arthur Popescu 97; I. Carol 85; Mara Trandafirescu 90; Gabriel Ivanov 60; Teodor Stamate 95; Ovidius Iurașcu 100; Cristu Gh. Theodorin 100; Theodor Stamate 10.

Brașov: Alexandru N. Ivan 110; Buby Scheffler 105; Paraschivescu Dumitru 80; Minculescu Mhail 80; Alexandru Părvulescu 115; Ionel I. Tarcea 115; Clara și Marcel Abramovici 95.

București: Socrate D. Panaitatu 70; Ghiță Gheorghiu 120; Nicu Gheorghiu 120; Traian Periețeanu 125; Gică Ionescu 110; Eustațiu Mărculescu 60; Niculae Georgescu 90; Titi Ghițescu 115; Jeana Ionescu 110; Victor V. Ionescu 117; Sandu Săvineanu 95; N. Orghi-

dan 86; Irene D'y 95; Meta Șerbanescu 75; Paleău N. Ștefan 45; Const. C. Biculescu 25; Vasilescu Ioan 160; Elena Teodorescu 100; Sandra Mantu 60; Leonida L. Demetriade 130; Petruța State 120; Viti Nicolau 120; Eugenia Nicolau 120; Sandu Săvineanu 130.

Buzău: Traîne N. Roman 100; Gheroghe N. Roman 100; Romeo Schneider 85; Nicu Zamfirescu 100; Lionel D'Ally 120; Chelaru Corneliu 105.

Caliacra: Bunescu Ovidiu 96; Stănescu Nicolae 90; Cristescu Dan 95; Moscu Ioan 125; Marinescu C. Aureliu 130.

Câmpina: Wischegg 100; Mioara C. Vasilescu 100; Const. P. Horjea 115; Cernătescu Petre 95; Nicu Slavu 115; Vasiliță Ionescu 110.

Caracal: Eugenia Stamate 96; Ana Ballu 80; Florica Vasilescu 125; Petre Vasilescu 125.

Chișinău: Ionescu Dârzeu 100; Aurora Popovici 125; Petroff Alexandru 95; Domancov Petre 30; Marin Ioan 95.

Cluj: Magda Ovidiu 100.

Constanța: Elev Bonda Titu 105; Brătescu Vasile; Făgărășanu Alexandru 130; Bebe Popescu 115.

Colești: Vasile Brezeanu 40.

Craiova: Mady Rocoș 100; Jeana Rocoș 100; Tudorică Nicolau 100; Tita Stoiculescu 105; Corneliu Putureanu 110; Bică Pisoschi 115; Gheorghe Dumitrescu 100; Vasile Turculescu 120; Ecaterina Alexiu 115; Nelly Nicolau 115; Mitică Ionescu 115; Constantin Smarand. Popescu 115; Paul Brădișteanu 100; Gicu Popescu Cetate 115; Nutzi Avramescu 115; Jean Marotincanu 105; Gela Greblescu 120; Nona Dimitrievici 120; Irène D'y 80.

Focșani: Eugen I. Negru 95; Maria Gașler 95; M. G. Petrache 808; Antonescu M. Ioan 110; Nicolae T. Nicolau 120; Nicolae T. Iliescu 120; Dica Grand 110; Enache Cocoloș 110; Gagiu N. Ioan 95.

Galați: Teodor C. Jani 100; Elena Teodor 100; L. P. Lubiniță 105; Anton Logofătul 120; I. Popescu 115; Aurora I. Dimitriu 100; G. Ionescu 100; Heinrich Herșcovici 100; Cicerone Ath. Palade 115; Tudor P. Gheorghiu 115; Nic. Dumitru 115; Nel. Pal. Bădălan 115.

Herța: Sofie Abramovici 20.

Giurgiu: Virgil Grigoriu 110; Antonescu Dumitru 105; Antonescu Elena 105; Iancu Simionescu 107; Roșanu Gheoghe 70.

Iași: Fr. Donenfeld 110; Emil Launy 100; Șmilovici Isac 85; Șmilovici Artur 85; Vlăicu Mitru 115; Preda Laurian 28.

Ismail: Schachter Iancu 95; Leonardo I. Hotniac 95; Ivanov Dumitru 80; Dragomirescu Alexandru 105; Busuioiescu Elefterie 100.

Lipova: Dimitrie Ardeleanu.

Odobesti-Putna: Iosif Avram 105; Iancu Avram 105; Const. Gr. Mihai 100.

Oradea Mare: Dorin Andreescu 115.

Pitești: Ioan I. Zaltarescu 105; Ioan Polizu 100; Vasilescu Dumitru 95; A. Lorian 110; T. Atanasiu 110; Gică Mihăescu 85.

Ploești: Iahodaia 85; Alexandru Marinescu 100; I. Duțu 105; Iuliu D. Pomescu 115; Săvulescu Nicolae 100.

Râmnicu-Vâlcea: Puica Drăgușanu 75; Ioan Agadir 85; Petre Gulimin 100; Jean și Mișu Constantinescu 115.

Reni: Gh. Voloc 20; Gh. Andreescu 60; Lupea Ilie 70; F. Jacobsohn 79.

Roman: Mioara Bontaș 105; Corneliu Bontaș 105; Plutonier Bucătariu 100.

Schineni-Bacău: Const. C. Mardare 110; Paula Modica 105.

Siliștră: Mișu Popescu 105; Gabriel Iosif 100.

Slatina: Polichroniade Dumitru 95; Const. Stoian 95; T. Teodoreanu 105.

Slobozia-Ialomija: Gheorghe D. Beșlegeanu 50.

Tândărei-Ialomița: George Istrate 90.

Tg.-Ocna: Mauriciu Herșcovici 105; Gusty Segall 100.

Tătărești-Basarabia: Mihail Săndulescu 100; Spăndonide Demetriu 100.

Teleorman: Bubi Popper 105.

Timșoara: Zoita Toboșaru 100; Isăceanu Constantin 100; Niculae Mihăescu 100; Niculae Popiniu 125.

T.-Măgurele: Th. Stănescu, C. Marinescu 75.

T.-Severin: Aurel Dumitrescu 100; Grigore Timoftescu 65; Ștefan E. Gheorghiu 105; Constantin Roatăș 115; Romulus Oțoianu 115.

Deslegările jocurilor se primesc la redacție până la 10 Noembrie cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 37, 38, 39 și 40, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii șapte deslegători primesc câte un volum din operele autorilor renumiți. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Noembrie 1928.

REALITATEA

ANUL II, No. 40
29 Octombrie 1928

ilustrată

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

„CĂLUGĂRII DIN VECHIUL SCHIT...”

Pictură fotografică luată la mănăstirea din peștera Ialomicioara.

(Foto „Realitatea Ilustrată”)